Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 13 (321)
joi
27 martie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

IMPERATIVELE ZILEI:

SĂ SE ELIMINE EXCESUL DE APĂ; SĂ SE FOLOSEASCĂ DIN PLIN FIECARE ORĂ BUNĂ DE LUCRU!

Calendaristic, primăvara trebuia de mult să se facă simțită în toată țara. Meteorologic, însă, ea s-a arătat, — cu întîrziere, doar unor „protejați" — în cîteva zone din vestul țării, din centrul Transilvaniei și de pe litoral. Așa se face că, în timp ce într-o serie de județe — Constanța, Timiș, Bihor — s-au și semănat o serie de culturi, în celelalte acțiunile se aglomerează. Iată o comparație semnificativă : în primăvara trecută, la această dată. erau semănate circa 447 000 ha, adică 55 la sută din culturile epocii I ; acum — circa 40 000 ha. Aceste două cifre [illegible]ntrează în ele întregul efort ce trebuie depus în fiecare zi, pentru a se [illegible]a cît mai mult posibil urmările vremii neprielnice.

[illegible]ce este, deci, de făcut ? Esențialul a reieșit limpede la teleconferința din această săptămînă de la Consiliul Superior al Agriculturii : **peste tot acolo unde este posibil, lucrul în cîmp să se desfășoare cu maximum de intensitate, în fiecare „fereastră" și pe fiecare tarla svîntată ; în rest, în cel mult o zi — două, toate pregătirile să fie terminate pentru ca îndată ce vremea va permite, activitatea să decurgă nestînjenită, în ritmul impus de rămînerea în urmă.**

Dintre multiplele preocupări de maximă urgență ale acestei perioade, semnalăm :

ELIMINAREA EXCESULUI DE APĂ, atît de pe semănături cît și de pe ogoare, pentru a preveni pagubele și pentru a se putea intra cît mai repede pe teren la semănat. Această preocupare să nu se manifeste prin sfaturi, ci prin acțiuni concrete, operative și eficiente. Sînt interesate mai cu seamă județele Olt, Vaslui, Teleorman, Ilfov, Vrancea și Ialomița.

RIDICAREA SEMINȚELOR repartizate și aducerea lor în unități este o acțiune care se desfășoară inadmisibil de încet, chiar și în cazul culturilor din prima urgență. Au întîrziat să-și ridice semințele mai cu seamă cooperativele agricole din județele Argeș, Galați, Ilfov, Harghita, Ialomița, Satu-Mare, Mehedinți, Olt și altele. Hotărîrea, pe care au manifestat-o la teleconferință conducerile tuturor, direcțiilor agricole județene, de a asigura terminarea urgentă a acestei acțiuni va trebui neapărat respectată. Ar fi o dovadă de lipsă de spirit gospodăresc dacă, în scurta perioadă în care vor trebui executate însămînțările, lucrările vor fi întrerupte din lipsă de semințe.

ACȚIUNILE DIN LEGUMICULTURĂ. În acest sector, suprafețe relativ mari s-au semănat și plantat în județele Satu-Mare, Arad, Constanța, Timiș, Bihor, Mureș, Caraș-Severin. Dar tot în acest sector există mai multe posibilități pentru ca o serie de activități să se desfășoare în ritmul necesar, în ciuda vremii nefavorabile. Astfel, **însămînțatul și repicatul în răsadnițe,** realizat în proporție de 85 la sută, se desfășoară în ritm nesatisfăcător în unele județe ca Argeș, Bacău, Bistrița Năsăud, Brăila, Buzău, Iași, Ilfov, Prahova, Teleorman etc.

S-au realizat prea puține **construcții de răsadnițe noi,** doar pe 77 la sută din suprafața prevăzută, deși materiale au existat. Rămîneri în urmă se constată mai ales în Argeș, Botoșani, Cluj, Dîmbovița, Galați, Gorj, Vîlcea etc. Și, desigur, că nu vremea împiedică unitățile interesate din județele Teleorman, Dolj, Botoșani, Alba, Prahova, Vîlcea să-și ridice prefabricatele de beton, care există în stocuri însemnate la bazele de aprovizionare. **Preluarea acestor prefabricate și montarea lor** trebuie, de altfel, încheiate pînă la sfîrșitul acestei luni. Tot pînă atunci este necesar să se termine și **construirea noilor solarii** — acțiune întîrziată, îndeosebi, în județele Arad, Bihor, Buzău, Dolj, Ialomița și Timiș — precum și **repararea solariilor vechi** pentru a se trece imediat la pregătirea terenului pentru plantare.

Peste tot unde nu mai este zăpadă se vor lua măsurile corespunzătoare pentru ca **însămînțarea legumelor din prima urgență să se încheie în cîteva zile.**

URMĂRIREA STĂRII DE VEGETAȚIE A SEMĂNĂTURILOR de toamnă este și ea, în aceste zile, o obligație a fiecărui specialist, pentru ca în funcție de situația existentă să poate fi luate măsurile cele mai corespunzătoare.

Complexa activitate pe care sînt chemați să o desfășoare, în condițiile speciale ale acestei primăveri, toți cei ce lucrează în agricultură impune, fără îndoială, organizarea perfectă, inițiativă, maximum de operativitate, în folosirea din plin a fiecărei ore bune de lucru !

CONFERINȚELE UNIUNILOR COOPERATISTE JUDEȚENE

DEZBATERI EXIGENTE, PREOCUPĂRI MULTILATERALE

Săptămîna trecută au continuat conferințele unor uniuni județene ale cooperativelor agricole. Participanții la conferințe, aleși de adunările generale ale cooperativelor, au analizat competent și cu exigență multiplele aspecte ale activității de producție din unități, au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă ale uniunilor cooperatiste și au stabilit măsurile ce trebuie luate pentru realizarea sarcinilor de plan pe anul 1969.

La lucrările conferințelor participă membri ai birourilor comitetelor județene de partid, precum și membri ai Biroului permanent sau ai Comitetului Executiv al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Redăm aspecte din dezbaterile conferințelor uniunilor cooperatiste județene **Ilfov** și **Constanța.**

Atît în rapoartele consiliilor uniunilor, cît și în cuvîntul participanților la discuții, problemele sporirii producției agricole din cooperative au ocupat un loc de frunte. Ca urmare a dezvoltării bazei tehnice a cooperativelor, prin folosirea mijloacelor materiale și bănești puse la dispoziție de către stat și a eforturilor proprii ale țărănimii, cooperativele au obținut în ultimii trei ani — perioadă care a constituit obiectul analizei conferințelor — rezultate de producție care demonstrează pe deplin justețea politicii partidului de cooperativizare a agriculturii, vigoarea crescîndă a unităților cooperatiste. Astfel, între anii 1966—1968, cooperativele din județul Ilfov au obținut în medie o producție mai mare, față de media anilor 1963—1965, cu 18 la sută la grîu, cu 24 la sută la porumb, 15 la sută la floarea-soarelui, 45 la sută la sfecla de zahăr. Cu toate condițiile climatice nefavorabile din anul trecut, agricultura cooperatistă a județului Constanța și-a dovedit din plin forța sa. Cooperativele de aici au recoltat, în medie la hectar, 2 574 kg de grîu și 2 830 kg de porumb.

În strînsă legătură cu aceste rezultate, conferințele au analizat cuprinzător căile și mijloacele de intensificare a producției, acordînd, cum era și firesc, o deosebită atenție irigațiilor. S-a apreciat că în 1968, uniunile cooperatiste, ca organizații economice obștești s-au ocupat mai bine decît în anii precedenți de intensificarea acțiunii de irigații, au luat măsuri pentru organizarea într-adevăr a cooperativelor la efectuarea lucrărilor de irigații, au asigurat elaborarea proiectelor și procurarea utilajelor de irigat. Dacă în anul

T. OPREA

(Continuare în pag. a 5-a)

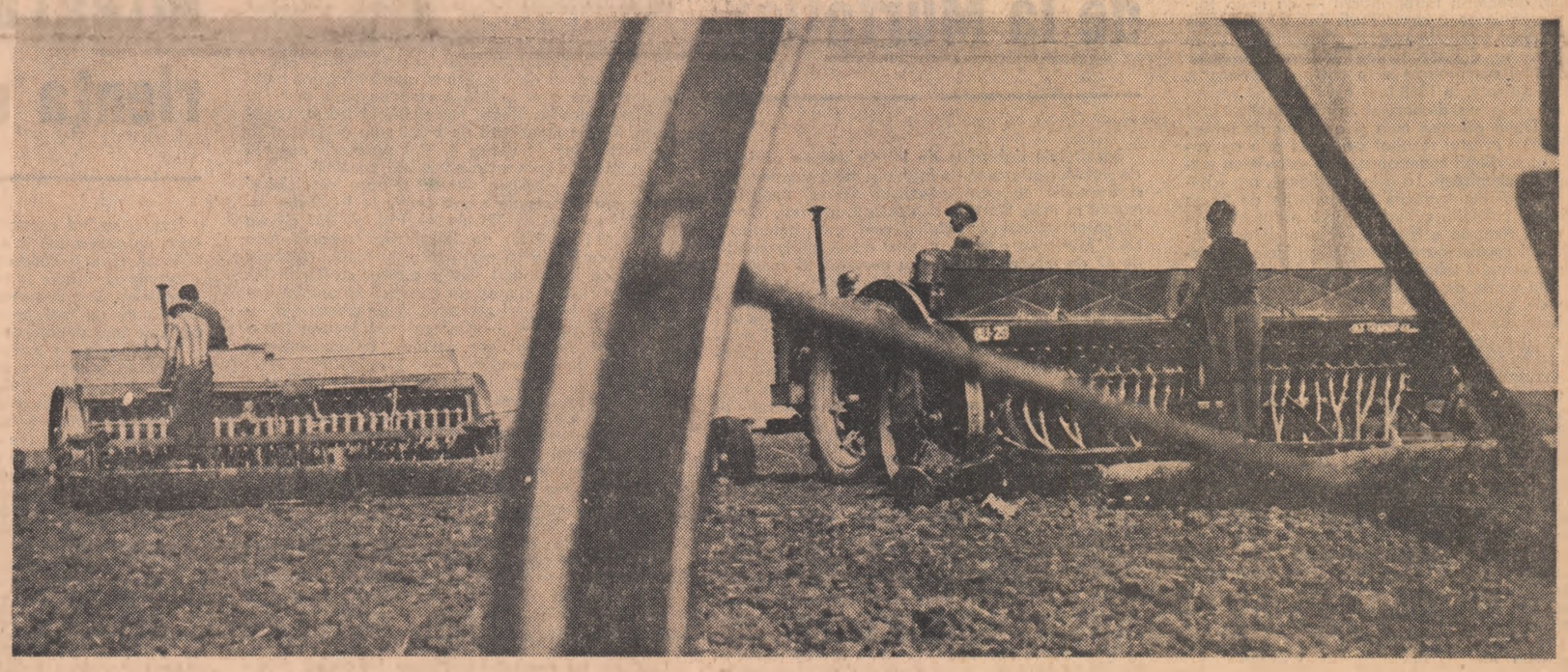

Cîteva zile bune de lucru și întreprinderile agricole de stat din cadrul trustului zonal I.A.S. Constanța au însămînțat peste 3 000 ha cu culturi din epoca I. Printre unitățile avansate se numără I.A.S. Peștera, Cobadin și Agigea. În fotografie : un aspect de la semănat, la I.A.S. Cobadin

Foto : C. DUMITRU

OLIMPIADA TINERILOR MECANIZATORI BUCUREȘTI • 1969

Confruntări la vreme de echinocțiu

Intîia zi a echinocțiului de primăvară a reunit în Capitală, sub semnul unei pasionante întreceri profesionale, pe cei mai buni dintre tractoriștii agriculturii noastre socialiste, cîștigătorii fazei județene a „Olimpiadei tinerilor mecanizatori". Organizată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, competiția a adus la „start", pe parcursul întregii sale desfășurări, aproape 26 000 de tineri tractoriști.

Sîmbătă, 22 martie, în sala de festivități a Institutului central de cercetări agricole s-au întîlnit însă doar 34 dintre ei (de ce oare județele Brăila, Argeș, Olt etc. n-au avut reprezentanți ?), pentru a-și disputa, pe baze strict profesionale, mult rîvnitul trofeu al întrecerii — „Tractorul de aur". Și cum alături de concurenți în sală au fost prezenți, ca invitați, alți aproape 300 de reprezentanți ai unităților agricole de stat, prima zi a finalei olimpiadei s-a transformat într-o veritabilă consfătuire a mecanizatorilor. Ing. Petre MOLDOVAN, *prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii și* Gheorghe STOICA, *secretar al C.C. al U.T.C., au vorbit despre activitatea și sarcinile celor ce lucrează în domeniul mecanizării agriculturii, s-au purtat discuții asupra condițiilor de muncă și de viață ale tinerilor tractoriști, au fost expuse, în cadrul unui simpozion, noutăți referitoare la construcția și exploatarea unor mașini și utilaje agricole ; au urmat apoi instructive vizite la Uzinele „Semănătoarea" și la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii.*

Punctul „forte" al întîlnirii l-a constituit însă confruntarea dintre finaliști, care a avut loc a doua zi, duminică. Întrecerea a debutat printr-o probă practică, axată mai cu seamă pe probleme vizînd reglarea și punerea în stare de funcționare a tractoarelor și mașinilor agricole. Criteriile de apreciere ale juriului, format din specialiști din domeniul cercetării, al învățămîntului și de la Consiliul Superior al Agriculturii au fost : exactitatea operațiunilor efectuate, operativitatea, orientarea generală și îndeminarea. Pentru fiecare din aceste patru criterii, concurenților li s-au atribuit note, pe baza cărora s-a stabilit o medie generală.

După desemnarea primilor 12 clasați la proba practică — toți întrunind medii între 9 și 10 — a urmat examinarea teoretică a acestora. Disputa, condusă de cunoscutul prezentator Ion Mustață, a fost vie, pasionantă, iar rezultatele cît se poate de strînse. Ca la orice întrecere, n-au lipsit momentele „dramatice", de tensiune maximă pentru concurent și suporteri, răsturnările de scor.

Dar, iată rezultatele concursului. Pe locul întîi, și cîștigător al trofeului „Tractorul de aur", s-a situat tînărul mecanizator Gheorghe CUȚA, *de la I.M.A. Comișani, județul Dîmbovița. Locurile II și III le-au ocupat în ordine,* Ilie EPURE, *de la I.M.A. Lunca, județul Teleorman și* Florea STAN, *de la I.M.A. Bărcănești, județul Prahova, iar următorii doi clasați, care au primit mențiuni, au fost* Ion STOICA, *de la I.M.A. Mărtinești, județul Vrancea și* Aurel CHEREȘ *de la I.M.A. Moftinul Mare, județul Satu Mare. Pe lîngă premii în bani — variind între 3 000 și 500 de lei — cărți și abonamente la reviste și ziare, primilor clasați li s-a atribuit „Diploma de onoare a C.C. al U.T.C."*

Aflată la prima sa ediție, „Olimpiada tinerilor mecanizatori" s-a dovedit a fi un factor emulativ de mare însemnătate, menit să contribuie la ridicarea pregătirii profesionale a tractoriștilor. Surprinzătoare ni s-a părut însă absența aproape totală din actuala competiție a mecanizatorilor din întreprinderile agricole de stat. Să fie vorba oare de un viciu de organizare, sau lipsa acestora trebuie pusă pe seama insuficientei pregătiri a tractoriștilor din acest sector al agriculturii ? În ce ne privește, am fi înclinați să acceptăm prima presupunere.

În orice caz, pînă la viitoarea întrecere, unde nu ne îndoim că I.A.S.-urile vor avea și ele competitori de prestigiu, fie-ne îngăduit să adresăm sincere felicitări cîștigătorilor actualei ediții a olimpiadei și să le dorim, lor și zecilor de mii de colegi de breaslă, succes deplin în marea și deloc ușoara confruntare cu natura ce-i așteaptă în aceste capricioase zile de primăvară.

Pompiliu VICULESCU

PENTRU PRODUCĂTORII DE SĂMÎNȚĂ ȘI MATERIAL SĂDITOR

O ÎNDATORIRE CARE OBLIGĂ

Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură îi revine sarcina asigurării, în cantitățile necesare și de o calitate corespunzătoare, a semințelor de legume. Vizînd factorul determinant al producției legumicole, această îndatorire pune probleme noi, a căror soluționare urmează să dea contur viitorului cadru în care se va desfășura de acum înainte producerea semințelor de legume. Discuția cu tov. ing. Sorin SOCIU, directorul institutului, a urmărit precizarea principalelor direcții în care trebuie să se acționeze.

— Greutățile ivite în ultimii ani în producerea semințelor de legume, concretizate îndeosebi în nerealizarea cantităților necesare, pot fi explicate, în cea mai mare parte, prin deficiențe de ordin organizatoric. În anul 1968, acestea au fost agravate și de condițiile climatice. Producerea semințelor de legume a fost dispersată în peste 500 de unități, la aceasta adăugindu-se și unele greșeli în zonarea speciilor, arealele de cultivare neconcordînd cu cele favorabile din punct de vedere pedoclimatic. Este edificator cazul culturii de arpagic, prevăzută în Maramureș, sau a ardeiului de sămînță, prevăzut în județul Mureș.

Nerespectarea, în numeroase cazuri, nici măcar a tehnologiilor elementare de cultivare, amplasarea culturilor pe terenuri neirigate, dotarea tehnică care, sub raportul utilajelor speciale, a rămas rudimentară — iată alte cîteva deficiențe a căror înlăturare trebuie avută în vedere. Trebuie să se mai țină seama, de asemenea, de faptul că în stabilirea prețurilor la unele specii au fost ignorate unele realități economice.

Acțiunile ce trebuie întreprinse au ca obiectiv, pe de o parte, obținerea rezultatelor scontate în condițiile de organizare din acest an, și pe de altă parte, ceea ce este mai important, îmbunătățirea organizării producerii de semințe în anul 1970 și în viitor, astfel ca problema producerii semințelor de legume să fie definitiv rezolvată.

— Întrebarea care se impune acum, în mod firesc : ce s-a făcut și ce se va face, concret, în acest an pentru asigurarea în întregime a cantităților de semințe necesare ?

— Am început prin reanalizarea, împreună cu factorii interesați, a planului de producție. Au fost prevăzute, pe specii și soiuri,

E. VASILESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

SPUNEȚI-NE CUM VĂ OCUPAȚI DE BAZA FURAJERĂ ȘI VĂ SPUNEM CE PRODUCȚII VEȚI OBȚINE DE LA ANIMALE

Ancheta noastră în județul Brăila

Se observă ușor că titlul ne-a fost sugerat de cunoscutul aforism popular „Spune-mi cu cine te însoțești ca să-ți spun cine ești !" unul din putinele care îmbracă forma anchetei. Desigur că baza furajeră și producția obținută de la animale nu implică relații cauzale la fel de absolute ca cele pe care le conține zicala. La realizarea producției concură cauze numeroase, cea mai importantă rămîne însă alimentația animalelor. Medicul veterinar Tănase Carabăț, directorul adjunct al direcției agricole județene, este categoric :

— Fără o anume cantitate de furaje nici menținerea animalelor în viață nu-i cu putință. Adevăr banal i-aș zice, dar cîți nu-l uită în viitoarea treburilor...

— Poate că nu-l uită, îl ignoră, spunîndu-și că într-un fel se vor descurca — opinăm noi.

— E același lucru în esență. Cert e că anul trecut cooperativele din județul nostru s-au descurcat bine. Ne-o dovedește faptul că la toate cele șase sortimente de carne, la lapte de vacă și de oaie și la lînă am livrat fondului de stat cantități mai mari decît cele prevăzute, iar majoritatea cooperativelor agricole au avut furaje suficiente pentru a face față acestei ierni prelungite.

— Majoritatea, dar nu toate, să reținem aceasta. În martie am fost obligați să „mișcăm" furaje dintr-o unitate în alta — intervine ing. Emil Bălăuță, directorul direcției agricole. Apoi, dacă analizăm situația furajelor pe sortimente și o raportăm la cerințele speciilor și categoriilor de animale existente, vedem că n-avem prea multe motive să fim mulțumiți.

— Important e ca din situația aceasta să fi reținut toate învățămintele de rigoare pentru anul în curs — observăm noi.

— Să le reținem, nu-i suficient. Înlăturarea neajunsurilor depinde de capacitatea organelor agricole de a pune în practică învățămintele dobîndite — conchide directorul.

Teodor Iuriet, *directorul adjunct cu pro-*

M. MOTREANU

(Continuare în pag. a 4-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 18—24 martie, vremea a fost rece și în general umedă, cu cerul mai mult acoperit. Între 18 și 21 martie, ploile căzute s-au transformat în cea mai mare parte a țării, în lapoviță și ninsoare. La 17 și 18 martie, în sudul și estul țării s-a produs polei.

Vîntul a prezentat intensificări între 16 și 20 martie, în sudul și estul țării viscolind local zăpada.

Temperaturile medii din stratul arabil oscilau în ultima zi între 3° și 5° în cea mai mare parte a Transilvaniei și în Banat, iar în restul zonelor agricole între —1° și 2°.

Cantitățile de apă căzute în acest interval au variat între 10 și 23 mm în cea mai mare parte a Cîmpiei Române, a Banatului și Moldovei.

În luncile majore ale rîurilor din sudul și estul țării se întrevăd băltiri și inundații locale — mai ales în lunca inferioară a Siretului, Birladului și Buzăului — și în bazinele mijlocii ale Argeșului, Ialomiței și Dîmboviței.

Culturile de toamnă continuă să vegeteze lent în vestul țării și în cea mai mare parte a Transilvaniei, menținîndu-se în stare de repaus în celelalte zone, mai ales în Moldova.

Întîrzierea ritmului de desprimăvărare este, la această dată, de 4—8 zile în vestul țării, între 14—18 zile în sud, și 20—24 de zile în Moldova.

Timpul probabil pentru intervalul 27 martie — 2 aprilie. Vreme în general umedă, cu cerul mai mult noros. Unele înseninări de scurtă durată se vor semnala în nordul țării.

Vor cădea precipitații locale mai ales sub formă de ploaie.

Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări pînă la tare la sfîrșitul intervalului, în sud-estul țării.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —5° și 5°, iar maximele între 2° și 12°, local mai ridicate.

UNITĂȚI FRUNTAȘE PE RAMURĂ ÎN ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ PE 1968

Săptămîna trecută, o seamă de unități agricole socialiste au trăit momente festive — decernarea steagurilor și diplomelor de unități fruntașe și evidențiate în întrecerea socialistă pe 1968 în ramura agriculturii. Aceste distincții au fost acordate, de Comitetul uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, acelor unități care au avut realizări deosebite în îndeplinirea și depășirea planului la toți indicatorii. S-a ținut seama, de asemenea, de modul în care au fost îndeplinite angajamentele luate de către colectivele de oameni ai muncii din aceste întreprinderi.

Agriculturii îi revine, prin prevederile planului de stat pe 1969, an hotărîtor al cincinalului, sarcini deosebite. Ele constituie pentru toți lucrătorii din agricultura de stat, pentru comitetele de direcție, consiliile de administrație și organele sindicale un însuflețitor program de activitate. Chemările conferințelor organizațiilor de partid Timiș, a municipiului București și a institutelor de cercetări și proiectări au stîrnit un puternic ecou în unitățile agricole de stat, oamenii muncii din această ramură fiind ferm hotărîți să muncească cu și mai mult elan pentru a traduce în viață angajamentele organizațiilor județene de partid, întîmpinînd cea de-a XXV-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist cu noi și mari succese, să contribuie la dezvoltarea generală a agriculturii noastre socialiste.

Prezentăm, în pagina de față, unitățile fruntașe și evidențiate pe ramură în întrecerea socialistă pe 1968.

Distincții recucerite

Marțea trecută a constituit pentru colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri ai I.A.S. Borănești, din județul Ilfov, o zi neobișnuită. După numai un an, steagul și diploma de unitate fruntașă pe țară în ramura cerealieră, deținute de I.A.S. Lehliu, se întorceau acolo de unde plecaseră.. Mult rîvnitele distincții fuseseră recucerite.

La I.A.S. Borănești se constată un interes crescînd pentru descoperirea și aplicarea a ceea ce este nou în știință și practica agricolă. Ca urmare, sporesc producțiile, scade prețul lor de cost, cresc beneficiile. În 1968 producția globală și cea marfă realizate au depășit pe cele planificate cu 8 și, respectiv 11 la sută. În același timp s-au redus costurile de producție și s-a îmbunătățit gradul de rentabilitate pe fiecare produs în parte, la nivelul fermelor și pe ansamblul întreprinderii. În final, bilanțul economic s-a încheiat cu un beneficiu de aproape 7,5 milioane de lei. Atrag în mod deosebit atenția rezultatele obținute la cultura cerealelor — ramură de bază în întreprindere. **La grîu s-a realizat, în anul trecut, pe teren neirigat, în medie 3 433 kg la hectar, iar la porumb — 4 562 kg boabe la hectar. De reținut : tona de grîu a fost produsă la un preț de cost de 475 de lei, obținîndu-se un venit net de 1 900 de lei pe hectar, iar tona de porumb cu 491 de lei. La această cultură, venitul net la hectar s-a ridicat la 2 859 de lei.**

„Fără îndoială — relata tovarășul **Alexandru Cocoșilă**, directorul întreprinderii — că noua formă de organizare a agriculturii de stat a permis folosirea mai bună, la nivelul întreprinderii și a fiecărei ferme, a bazei materiale și a mijloacelor bănești. Noi am realizat și în alți ani, consecutiv, producții ridicate. În 1968 însă am izbutit să producem tona de grîu și de porumb la cel mai scăzut preț de cost. După părerea mea și a șefilor de ferme, la obținerea acestui rezultat s-a ajuns prin aplicarea unei tehnologii superioare, prin **extinderea mecanizării și chimizării.** La grîu, bunăoară, am izbutit să mecanizăm lucrările în proporție de 97 la sută, iar la celelalte culturi, inclusiv porumbul de 96 la sută. Aceasta a fost posibil prin dotarea întreprinderii cu tractoare și mașini agricole moderne, cu parametri tehnico-economici la nivel mondial : este vorba de tractorul U-650 și de semănătoarea de porumb S.P.C.-6, de combinele autopropulsate, cu o productivitate de cinci ori mai mare decît a celor tractate și de alte mașini. Am izbutit să folosim anul trecut mai economic această bază energetică, să îmbunătățim indicii de utilizare a mijloacelor mecanizate. **Am realizat, în medie, 400 000 de lei producție globală pe tractor fizic și peste 270 de tone de cereale.** Mecanizarea principalelor lucrări, îndeosebi la cultura prășitoarelor, a fost posibilă și prin extinderea combaterii pe cale chimică a buruienilor, reducîndu-se forța de muncă manuală. Cu ajutorul erbicidelor am micșorat cheltuielile pe hectarul de porumb cu 900 de lei, iar prețul de cost (pe tonă) cu 200 de lei. De remarcat că în întreprinderea noastră, folosirea erbicidelor nu are un caracter experimental, ele făcînd parte din complexul de măsuri agrotehnice aplicate în producție pe suprafețe mari ; au fost erbicidate 1 100 hectare cultivate cu porumb, 1 000 hectare cu floarea-soarelui, 500 hectare cu soia etc".

La cele arătate de tovarășul Alexandru Cocoșilă trebuie adăugată și influența favorabilă pe care a avut-o **utilizarea mai rațională, în sistemul fertilizatelor, a îngrășămintelor chimice.** Eficiența erbicidelor și a îngrășămintelor chimice a fost mult mai mare cînd s-au folosit în producție soiuri de grîu și hibrizi de porumb de mare producție. Pentru fiecare kilogram de îngrășămînt (substanță activă) administrat la grîul din soiul Bezostaia s-a obținut ani de-a rîndul un spor de producție, în medie de 14 kg, pe cînd la soiul Triumph, de numai 7,5 kg. Pe anumite parcele, la hibrizii dubli de porumb din grupa 400 s-a ajuns la sporuri de recoltă de 21 kg de boabe, față de 7,1 kg la cei din grupa 200.

Rezultatele obținute în 1968 constituie pentru harnicul colectiv al I.A.S. Borănești un important punct de plecare în vederea realizării și depășirii sarcinilor de plan pe anul în curs. Angajamentele luate de șefii de fermă, de lucrători, în întrecerea socialistă, dovedesc interesul lor de a pune mai bine în valoare resursele existente. Inginerul **Gheorghe Rădulescu,** unul din șefii de fermă fruntași, și-a propus să realizeze anul acesta, la grîu, o producție medie cu 350 kg la hectar mai mare decît cea planificată. De altfel, depășirea indicilor realizați în anul trecut îi preocupă pe toți specialiștii și muncitorii întreprinderii. În toamna trecută, lucrările la cultura grîului, de exemplu, au fost efectuate în bune condiții, aplicîndu-se cantități sporite de îngrășăminte chimice. Îmbunătățirea dotării tehnice, ridicarea gradului de mecanizare și chimizare, aplicarea în și mai mare măsură a noului în producție, vor ajuta negreșit I.A.S. Borănești să obțină și în anul acesta rezultate bune în competiția pentru recolte cît mai bogate.

Ing. N. FLORIAN

„Campionii" de la Murfatlar

Rezultatele dobîndite de întreprinderea agricolă de stat Murfatlar sînt, de fapt, o sumă a competenței și hărniciei cu care colectivul acestei unități a muncit în 1968. Ele s-au concretizat, în final, într-un indicator economic sintetic, cum este beneficiul. I.A.S. Murfatlar a realizat, anul trecut, un beneficiu de 67 de milioane de lei, cu aproape 35 milioane mai mult decît se preconizase la începutul anului.

Înalta tehnicitate cerută de vița de vie a putut fi satisfăcută ca urmare a însușirii, de către cei peste 210 muncitori, în cadrul învățămîntului agricol de masă a cunoștințelor și deprinderilor necesare efectuării operațiilor la această cultură, iar depășirea producției de struguri cu peste trei tone la hectar atestă cu prisosință că nivelul calitativ al lucrărilor respective a fost deosebit de bun.

Depășirea producției de vin cu 551 de vagoane se datorește atît creșterii recoltei de struguri, cît și randamentului sporit de prelucrare, care a ajuns la peste 73 la sută.

Prețul de cost a înregistrat o reducere de peste 630 de lei la tona de struguri, ca urmare a diminuării cheltuielilor de producție cu circa 7,4 milioane lei. Totodată, volumul producției marfă vîndută și încasată a unității a crescut cu 27 la sută.

Factorul calitativ a avut o contribuție deosebită în asigurarea unui volum sporit de beneficii. Analizînd, pe destinații, planul de livrare al întreprinderii se poate ușor constata că unitatea a exportat cu 230 de tone mai mulți struguri și cu 87 vagoane, mai mult vin. Calitatea vinurilor Murfatlarului a fost consfințită și de medaliile de aur obținute la concursurile internaționale.

„Toate realizările cantitative și calitative ale unității noastre se datoresc, în primul rînd, totalei dăruiri a lucrătorilor unității — spunea inginerul **E. Constantinescu,** directorul întreprinderii. În 1968 au fost stabiliți, pe baza realizărilor de producție, peste 60 de fruntași".

Din clasamentul fruntașilor unității, am notat cîteva nume : inginerii Marin Meșteru, Eugenia Prelipceanu, Gh. Popa, Petre Ionescu — șefi de fermă ; D. Husaru, N. Alexandrescu, I. Gheorghiu — tehnicieni ; S. Bașoteanu, Gh. Bucur, D. Ganea, I. Baron, F. Roată — mecanizatori ; Gh. Covaci, S. Ciobanu, E. Vărzaru, D. Onciu, D. Tatarici — muncitori.

Lucrătorii I.A.S. Murfatlar sînt hotărîți să obțină în acest an rezultate și mai bune în întrecerea socialistă. Anume, să realizeze producții cel puțin la nivelul anului trecut și la prețuri de cost mai scăzute. La struguri de masă, de exemplu, I.A.S. Murfatlar are sarcina să realizeze o producție medie de 12 090 kg/ha, iar la cei pentru vin — de 7 815 kg/ha, să livreze 2 440 tone de struguri, din care 1 700 de tone la export, și 617 vagoane de vin, să încheie activitatea economică cu un beneficiu de 42 393 000 de lei.

S. CERCELARU

Beneficii: 23 de milioane

Steagul și diploma de unitate fruntașă în întrecerea socialistă pe 1968, în ramura zootehnică, au poposit de astă dată la complexul de creșterea și îngrășarea porcilor Caracal.

Principalul obiectiv al muncii a fost atins : sistemul de îngrășare a porcilor a fost astfel dirijat încît, la termenul scadent de livrare, animalele să depășească, în totalitate, greutatea stabilită în contract. Aceasta a dat posibilitate unității să încaseze venituri suplimentare celor înscrise inițial în plan. Anul trecut, lucrătorii complexului au reușit să obțină 105 896 purcei față de 97 200 cîți erau planificați, numărul purceilor îngrășați depășind cu 8 000 de capete prevederile de plan. Și în acțiunea de reproducție, rezultatele sînt favorabile, unitatea livrînd și altor întreprinderi un număr mare de scrofițe.

Depășirea sarcinilor de producție a avut ca suport viabil organizarea pe baze științifice a producției și a muncii. Animalele au fost selecționate — cele cu prolificitate scăzută fiind scoase din circuit ; lotizarea purceilor s-a făcut cu mare grijă.

Succesul acestei unități își găsește explicația și în preocuparea tuturor șefilor de fermă pentru creșterea producției și reducerea cheltuielilor. Toate cele trei ferme în fruntea cărora se află dr. **Ilie Brăilă,** dr. **Liviu Preda** și inginerul **Mihail Maximov** și-au încheiat activitatea cu beneficii peste plan.

În informarea prezentată de doctorul **Constantin Munțiu,** directorul complexului porcin, s-a arătat printre altele că la rezultatele unității, aportul îngrijitorilor de animale este de necontestat. Aceștia au devenit buni cunoscători ai procesului tehnologic industrial de creștere a animalelor, iar mulți dintre ei au avut inițiative care au contribuit la creșterea productivității muncii. Anul trecut, bunăoară, 87 din muncitorii de bază s-au evidențiat în producție, iar 59 dintre ei sînt posesorii insignei de fruntaș în întrecerea socialistă pe 1968.

Rezultatele obținute sînt pe măsura hărniciei și priceperii colectivului : cheltuielile la 1 000 de lei venituri au fost de 777 de lei, față de 864 cît s-a planificat ; la 1000 de lei producție-marfă s-au cheltuit cu 88 de lei mai puțin ; producția globală la 100 de lei fonduri fixe a crescut cu 32 de lei. Eficiența muncii depuse de consiliul de administrație, de toți lucrătorii complexului de creștere și îngrășare a porcilor — Caracal sînt incluse într-o cifră care nu mai are nevoie de comentarii : 23 271 000 de lei beneficii.

Sarcini de seamă revin unității și în 1969, an în care trebuie să realizeze o producție globală de peste 130 de milioane, la fiecare 1 000 de lei producție-marfă să cheltuiască 785 de lei, să dea un beneficiu de 24 000 000 lei. Pentru îndeplinirea acestor sarcini, aici se fac preparative pentru sporirea efectivelor de animale și a capacităților de producție.

Distincțiile primite au creat o emulație puternică în cadrul fermelor, în întrecerea socialistă pe anul 1969, anul hotărîtor al cincinalului. Analizînd atent rezervele și posibilitățile fermelor, întreprinderea a hotărît să cheme la întrecere socialistă toate întreprinderile similare din țară, principalele obiective fiind depășirea producției globale cu 2 la sută, reducerea cheltuielilor la 1 000 de lei producție-marfă cu 1 la sută și obținerea unui beneficiu peste plan de 300 000 de lei.

Ing. Fl. STAICU

„Enigma" de la Castelu

Aspect de la înmînarea steagului de întreprindere fruntașă în industria constructoare de mașini — unelte agricole și mecanică fină, uzinelor „Semănătoarea" din București

Foto : C. DUMITRU

Decernarea diplomei și drapelului de unitate fruntașă în întrecerea socialistă în ramura mecanizării agriculturii, pentru rezultatele anului 1968, nu a mai prilejuit ca în alți ani, aducerea lui de la sute de km. Aceste distincții au rămas pe loc, la I.M.A. Castelu, județul Constanța.

Munca pentru obținerea unui asemenea rezultat și mai ales pentru menținerea lui, a început cu mulți ani în urmă și prima recunoaștere s-a făcut în anul 1966, cînd unitatea s-a clasat pe locul II, iar un an mai tîrziu, în 1967, a ocupat treapta cea mai înaltă a podiumului învingătorilor. Factorul cu influență deosebită în obținerea acestor rezultate a fost menținerea parcului de mașini și tractoare în permanentă stare de funcționare. De ani în șir, în fiecare campanie, întreprinderea din Castelu raportează prima pe țară terminarea reparațiilor. O întîmplare ? Nicidecum. La Castelu asemenea campanii nu există, pregătirea utilajului făcîndu-se pe tot parcursul anului.

Acum, de exemplu, întreprinderea are reparate toate mașinile ce vor lucra în campania de vară. De asemenea, menținerea parcului de mașini și tractoare în permanentă stare de funcționare permite satisfacerea oricăror cerințe de lucrări care vin atît din partea cooperativelor agricole pe care le deservește cît și a altor beneficiari.

Valoarea volumului de lucrări, obiectiv de seamă al întrecerii socialiste, s-a cifrat la peste 17,1 milioane de lei, cu 2 989 000 de lei mai mult decît se planificase inițial. Aceste realizări se datoresc atît străduințelor depuse de toate secțiile în asigurarea unui volum cît mai mare de lucrări, cît și relațiilor statornicite între întreprindere și cooperativele agricole deservite.

Despre avantajele oferite de menținerea parcului de mașini și tractoare în stare de funcționare permanentă se pot spune încă foarte multe lucruri, însă acestea nu pot fi despărțite de calitatea materialului uman, de competența specialiștilor unității și de eforturile pe care ei le fac pentru a-și ridica pregătirea tehnică. Efectuarea lucrărilor de foarte bună calitate în proporție de 95 la sută este un fapt care atestă neîndoielnic această afirmație. Folosirea tractoarelor un număr cît mai mare de zile într-un an este o altă latură importantă a acestei pregătiri. Din cele 308 zile posibile de lucru într-un an, tractoarele au fost folosite în 243. O asemenea utilizare a timpului de lucru a dus, în mod firesc, la realizarea unor importante depășiri a veniturilor pe fiecare tractor. Acest indice a ajuns la 121 638 de lei, față de numai 99 000 de lei cît se planificase. Totodată, productivitatea muncii pe un muncitor a crescut aici cu aproape 50 la sută. Pentru 1 000 de lei venituri, unitatea a cheltuit numai 598 de lei, cu 171 de lei mai puțin decît se planificase la începutul anului, ceea ce a dus la o economie totală de aproape trei milioane de lei, din care numai la reparații 135 400 de lei.

Cu sprijinul organizației de partid, comitetul de direcție împreună cu comitetul sindicatului au depus o muncă asiduă pentru permanentizarea lucrătorilor. Aceasta s-a făcut, în primul rînd, prin asigurarea unor condiții corespunzătoare de muncă și de viață.

În rîndul secțiilor declarate fruntașe, anul trecut, se numără cele conduse de Iulian Rădulescu, Nicolae Ilinca, Nicolae Chiru, Udrea Telehoi. Ele s-au angajat să rămînă în continuare pe primele locuri în întrecerea socialistă pe anul 1969. Cu oameni ca Valeriu Pană, Stelian Tecu, Ion Voinescu, Ilie Mălăianu, Gh. Răileanu și alții, există certitudinea că I.M.A. Castelu să păstreze și anul acesta locul întîi pe ramură.

La adunarea care a avut loc cu ocazia înmînării steagului și a diplomei de unitate fruntașă în întrecerea socialistă pe 1968 la I.M.A. Castelu, am remarcat nu numai elanul deosebit al lucrătorilor unității și mulțumirea lor pentru cinstea acordată, dar și dorința fermă de a le păstra și în anul acesta. Este o dorință firească, însă de aici pînă la fapte se va trece prin focul lucrărilor anului în curs. Și cum la I.M.A. Castelu concordanța între vorbă și faptă este deplină, lucrările din prima urgență au fost executate în proporție de aproape 70 la sută.

C. SABIN

Vom valorifica integral experiența obținută

Încerc, scriind aceste rînduri, aceleași emoții pe care, cu cîteva zile în urmă, le-am avut cînd, unității pe care o conduc i s-a înmînat steagul și diploma de unitate fruntașă în ramura valorificării cerealelor. La adunarea festivă prilejuită de acest eveniment au fost prezentate pe larg rezultatele obținute în îndeplinirea și realizarea planului.

În acțiunea de încheiere a contractelor pentru realizarea fondului central al statului au fost antrenați toți lucrătorii din cadrul întreprinderii și bazelor de recepționare. Ei au ținut permanent legătura cu unitățile furnizoare, prin participarea la adunările generale ale cooperativelor agricole, au asigurat încheierea de contracte la nivelul planului, respectînd principiul bunei învoieli. Putem afirma că, începînd cu anul trecut, relațiile întreprinderii cu unitățile furnizoare au căpătat un conținut nou, favorabile ambelor părți contractante. Întreprinderea de valorificare a cerealelor a acordat cooperativelor agricole sprijin efectiv prin executarea de prestări de servicii și îndrumări tehnice cu privire la îmbunătățirea calității produselor, a prevenirii deprecierii acestora. Toate acestea au contribuit la realizarea planului global de recepționare în proporție de 114,9 la sută.

La majoritatea bazelor de recepție, preluarea produselor boabe s-a făcut mecanizat, iar condiționarea semințelor a fost efectuată concomitent cu recepționarea.

Printr-o bună colaborare cu C.F.R. s-a reușit să se elimine transporturile cu căruțașii particulari și mijloacele D.R.T.A., fapt ce a contribuit la reducerea cheltuielilor de transport de la 1,51 lei t/km cît prevedea planul, la 1,21 lei t/km. Numai prin revizuirea contractelor cu C.F.R.-ul și a convențiilor pentru utilizarea liniilor proprii de garaj de către terți, s-au făcut economii de 197 000 lei. În total, la cheltuielile de circulație a fost realizată o economie de 3 407 000 lei. Am reușit astfel, să acoperim nu numai pierderea de 728 000 lei cu care erau prevăzuți, dar să obținem și un beneficiu de 3 630 000 de lei.

O contribuție importantă la obținerea rezultatelor de care aminteam au adus-o bazele din Salonta (șef de bază — M. Cioară), Săcuieni (șef de bază — Oros Francisc), Tămășeu, (șef de bază — Ioan Suparu), Marghita (șef de bază — Guler Emilian), precum și Petru Pintea — șef de depozit la baza Cefa, Popa Augustin — contabil la baza Săcuieni, Victor Torje — mecanic de siloz la baza Oradea-Vest.

Realizările de anul trecut sînt considerate de colectivul nostru o solidă bază de plecare spre realizarea exemplară, în acest an, a tuturor sarcinilor ce revin întreprinderii noastre.

Obiectivele întrecerii socialiste pe anul 1969, obiective stabilite de Comitetul executiv al Consiliului Superior al Agriculturii și Comitetul uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole prevăd, printre altele, atragerea în fondul de stat a disponibilului de cereale care să concure la sporirea volumului de contractare, extinderea volumului de lucrări ce se execută mecanizat, folosirea intensivă a spațiilor de depozitare, pregătire și desfășurare în bune condiții a operațiilor de recepționare și condiționare a produselor, creșterea eficienței economice a întregii activități a întreprinderii. Colectivul întreprinderii de valorificarea cerealelor Bihor s-a angajat să îndeplinească cu cinste asemenea obiective.

Ing. Gh. FEDER
directorul I.V.C.-Bihor

UNITĂȚI EVIDENȚIATE

● Rezultatele obținute în întrecerea socialistă pe anul 1968 de colectivul de muncă al Stațiunii experimentale agricole Brăila sînt evidente : producții medii de 4 300 kg la grîu, 4 400 kg la porumb, 3 100 kg la floarea-soarelui. Stațiunea a livrat la fondul de semințe 2 100 de tone de grîu cu o valoare biologică ridicată, 670 de tone de porumb dublu hibrid, 600 de tone de floarea-soarelui și peste 250 de tone de diferite semințe de legume. Cu aceste cantități se vor putea însămînța loturi semincere în suprafață totală de peste 154 000 de hectare.

Pentru rezultatele remarcabile obținute în îndeplinirea sarcinilor de plan, fermele agricole nr. 2 și 3 au primit diplome de ferme fruntașe în întrecerea socialistă pe 1968.

● Îmbinarea, în cadrul tehnologiilor și a fluxului tehnologic a celor mai noi realizări tehnico-științifice, folosirea intensă a capacităților de producție existente, închirierea de noi spații suplimentare de la unitățile vecine au contribuit la realizarea de către I.A.S. Avicola-Arad a unei producții totale de 46 milioane de ouă și a unei producții marfă de carne de 569 de tone, mai mult cu 84 de tone față de prevederi. Depășirea sarcinilor de plan și reducerea cheltuielilor de producție au condus la realizarea unui beneficiu de plan de peste 15 225 000 de lei. Datorită îndeplinirii și depășirii angajamentelor luate în întrecerea socialistă pe 1968, două ferme (nr. 1 — șef de fermă, dr. Ioan Iacobi și nr. 6 — șef de fermă, dr. Petru Anta) au fost declarate fruntașe. Pe pieptul a 45 de lucrători și complexului strălucește insigna de fruntaș în întrecerea socialistă pe 1968.

● Pentru lucrătorii I.A.S. Catalina, județul Covasna, anul 1968 a constituit o nouă etapă de afirmare plenară a capacității creatoare și a spiritului de inițiativă în întrecerea pentru sporirea producției și reducerea costului ei. Cîteva cifre statistice : producția globală a fost realizată în proporție de 107 la sută, iar cea marfă de sută la sută ; productivitatea muncii a înregistrat o creștere de 5 la sută, iar beneficiul peste prevederi s-a ridicat la 2 329 000 de lei. Cele mai importante venituri au provenit de la cultura cartofului, cultură cu ponderea cea mai însemnată în activitatea unității. Producția medie de 18 890 kg întrece prevederile cu 1 620 de kg. Ferma Catalnia, fermă situată printre fruntașe, a strîns cîte 27 400 kg de cartofi la hectar. Este demn de reținut că prețul de cost la principalele produse — orzoaică, cartofi, lapte, ouă, lînă — a fost sub nivelul celui planificat. Tona de cartofi de vară, bunăoară, a costat 541 de lei — față de 617 lei, iar la cartofii de toamnă fiecare tonă de produs s-a realizat cu 12 lei mai puțin.

● Nu departe de Catalina, la Feldioara, județul Brașov, munca novatoare a șefilor de fermă, a tuturor lucrătorilor unității a dat roade bune. Și la I.A.S. Feldioara, ambele căi de sporire a eficienței — creșterea producției medii și reducerea cheltuielilor la tona de produs — au fost cu consecvență urmate. Angajamentele fermelor au fost depășite atît în sectorul vegetal, cît și în cel zootehnic. Producțiile medii obținute au fost de 3 019 kg la grîu, 27 585 kg la legume, 33 400 kg la sfecla de zahăr. De la cele 2 069 de vaci s-a realizat o producție medie de 3 142 de litri, unitatea livrînd, peste prevederi, 2 087 de hectolitri de lapte. Cheltuielile la 1 000 de lei producție-marfă au fost cu 11 procente sub previziuni.

● I.A.S. Drăgășani din podgoria cu același nume a fost, din totdeauna, cunoscută ca o unitate rentabilă. Aplicarea celor mai noi metode de cultivare a viței de vie — întreprinderea posedă 1 030 de hectare cu vie, din care 1 000 de hectare pe rod — folosirea de îngrășăminte chimice în cantități sporite, alături de prieceperea și dăruirea tuturor lucrătorilor, au avut și în anul 1968 corespondent în producții sporite, cu cheltuieli reduse. Beneficiul de 6 562 000 de lei obținut de I.A.S. Drăgășani peste cifra planificată în anul care a trecut este doar unul dintre indicatorii luați în considerare la decernarea titlului de unitate evidențiată în ramura viticolă — în întrecerea socialistă pe anul 1968.

Pe o altă paralelă — în altă parte a țării, la Odobești — s-au înscris rezultate asemănătoare cu cele ale drăgășănenilor. Și la I.A.S. Odobești, producția de struguri de masă și vin a depășit previziunile. Producția globală realizată de I.A.S. Odobești a fost cu 5 procente mai mare decît cea planificată, iar cea marfă cu 15 procente. Și aici beneficiile suplimentare celor „prinse" în plan se ridică la peste cinci milioane de lei.

● Două întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, una situată în plin Bărăgan — I.M.A. Grivița, iar cealaltă în Banat — I.M.A. Sînnicolau Mare, au fost declarate evidențiate pe ramura mecanizării agriculturii. Mecanizatorii ambelor întreprinderi — antrenați în întrecerea socialistă pentru depășirea volumului de lucrări, reducerea cheltuielilor la 1 000 de lei venituri, folosirea tractoarelor și mașinilor agricole la întreaga capacitate prin extinderea mecanizării, întreținerea și repararea de bună calitate a parcului de mașini și tractoare — s-au achitat cu cinste de sarcinile asumate.

Numai la volumul total de lucrări, exprimat valoric, — sarcinile au fost depășite cu 13 procente la I.M.A. Sînnicolau Mare și cu 12 la I.M.A. Grivița La amîndouă unitățile, cheltuielile la 1 000 de lei venituri au fost sub cele prevăzute. Distincțiile acordate de Comitetul Uniunii sindicatelor pe ramură vor constitui pentru mecanizatorii celor două unități un imbold pentru munca de viitor. Rezultatele obținute în primele luni ale anului sînt edificatoare în acest sens, lupta pentru recolte mari începînd odată cu primele zile bune de lucru în cîmp.

● Colectivul Uzinei de reparații Arad a încheiat anul 1968 cu rezultate meritorii, rezultate care i-au adus o satisfacție deplină : titlul de unitate evidențiată în întrecerea socialistă pe 1968. S-a muncit în așa fel, încît planul de producție și financiar a fost îndeplinit la toți indicatorii. Alături de repararea tractoarelor — principala sarcină — uzina a executat un volum însemnat de piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole. Cele 73 de tipuri de utilaje pe care uzina le fabrică pentru agricultură — încălzitoare de lapte pentru viței, electroîncălzitoare de apă, incubatoare, hrănitoare pentru porci, instalații pentru prepararea furajelor — se bucură de aprecieri pozitive din partea beneficiarilor. Înțelegînd pe deplin chemarea partidului pentru sporirea eforturilor tuturor lucrătorilor în vederea combaterii efectelor negative ale secetei, colectivul uzinei arădene a livrat, peste sarcinile de plan, 340 de agregate de irigații.

● În ramura valorificării cerealelor, titlul de unitate evidențiată a revenit I.V.C.-Timiș. Darea de seamă prezentată la ședința festivă prilejuită de acest eveniment a arătat, printre altele că planul de recepționare a produselor a fost îndeplinit în proporție de 104 la sută ; economiile peste plan au fost de 6 898 000 de lei, iar beneficiile peste prevederi de un milion și jumătate. Succesele dobîndite se datoresc, în principal, pregătirii corespunzătoare, din timp, a spațiilor de depozitare, bunei desfășurări a lucrărilor de recepționare, scolarizării lucrătorilor de la bazele de recepție și silozuri, organizării recepționării produselor concomitent cu condiționarea lor, folosirii mijloacelor tehnice moderne de condiționare.

CERINȚE ACTUALE ALE CULTURII CARTOFULUI

În prim plan — asigurarea cu sămînță

Prelungirea, peste așteptări, a iernii impune, fără îndoială, un plus de grijă în privința asigurării cartofilor de sămînță în această primăvară. Care este situația actuală și ce acțiuni derivă din ea — iată principalele teme ale interviului acordat revistei noastre de ing. Adrian ROGOJANU, director general în Consiliul Superior al Agriculturii.

— Timp de mai multe zile, ne-a spus interlocutorul nostru, specialiști din Consiliul Superior al Agriculturii, Agrosem, CIOS și de la Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr-Brașov au întreprins o amplă analiză a situației cartofilor de sămînță, în toate județele. Principala concluzie a acestei analize este că **dispunem de cantități suficiente de material de plantare pentru întreaga suprafață prevăzută a se cultiva în acest an.**

— Concluzia, valabilă desigur pe țară, este valabilă și pentru fiecare județ în parte?

— Nu în totalitate. Dar deficitul de sămînță semnalat într-o serie de județe a fost acoperit prin cantitățile puse la dispoziție de Agrosem și Departamentul valorificării legumelor și fructelor, pe baza repartițiilor întocmite de CSA, ca și prin organizarea cumpărării directe din cooperativele și de la membrii acestora din zonele excedentare. În județele Buzău, Iași, Ilfov, Mehedinți, Teleorman, unde mai există unele cantități deficitare, acțiunea de procurare a cartofilor de sămînță prin cumpărare directă trebuie continuată și în următoarele zile.

În orice caz, a ieșit încă o dată în evidență cît de importantă este și pentru unitățile din zona de cîmpie, procurarea din toamnă a cartofilor de sămînță și, mai ales, organizarea în fiecare județ a loturilor semincere, acțiuni care din păcate nu s-au încetățenit încă. Asupra lor va trebui să ne îndreptăm cu seriozitate atenția în acest an.

— În această perioadă se desfășoară o fază importantă a acțiunii de aprovizionare cu cartofi de sămînță: transportul. O defecțiune ivită acum poate duce la întîrzierea plantării.

— Tocmai acest lucru trebuie evitat. Principalele județe furnizoare — Brașov, Covasna, Harghita — fiind situate în centrul țării, transportul cartofilor către alte zone este destul de ușor accesibil. Pentru a evita orice tărăgănare și a înlesni procurarea de cartofi de sămînță, direcțiile agricole din zonele mari cultivatoare sînt datoare să acorde tot sprijinul delegaților unităților agricole sosiți în acest scop. Se constată însă, că multe unități, cum sînt cele din județele Ilfov nu și-au trimis încă delegații, fapt ce poate duce la întîrzierea plantării și avea urmări nefavorabile asupra producției. Este o situație a cărei clarificare nu suferă amînare mai ales fiind vorba de cartofi pentru consumul timpuriu a căror plantare trebuie efectuată imediat ce condițiile permit.

— Cantitativ, deci, cartofii de sămînță nu ridică, se pare, decît probleme de organizare și rapiditate în transport. Dar din punct de vedere calitativ?

— Trebuie să plantăm numai cartofi sănătoși. Este obligatorie, de aceea, sortarea tuturor cartofilor de sămînță, neîntîrziat la deschiderea silozului, eliminîndu-se toți tuberculii care prezintă semne de stricare. Tuberculii bolnavi nu au putere de încolțire și constituie, totodată, o sursă de infecție a întregii culturi. Cu atenție se vor urmări cartofii bolnavi de putregai uscat sau de mană într-o fază evoluată care se pot confunda cu cei sănătoși.

Trebuie să se rețină că întîrzierea sortării duce la îmbolnăvirea rapidă a cartofilor de sămînță rămași în silozuri, iar incompleta eliminare a turbeculilor bolnavi obligă la repetarea lucrării. O dată cu sortarea se face și pregătirea cartofilor pentru plantare: se curăță de pămînt, de paie și se rup colții mai lungi de 2 cm. Se asigură astfel una din condițiile necesare folosirii cu maximum de randament a mașinilor de plantat. În funcție de temperaturile din sol, plantarea se execută în timpul cel mai scurt posibil după scoaterea cartofilor din silozuri sau aducerea lor în unitate.

— Avînd în vedere pericolul îmbolnăvirilor, este indicată folosirea la plantare a cartofilor tăiați?

— Numai în cazuri cu totul excepționale, cînd nu se poate asigura altfel densitatea necesară. Motivele sînt lesne de înțeles: primăvara se anunță rece și umedă, în sol este apă multă și pe locul tăierii se pot instala ușor boli de putrezire care de la plantare la răsărire pot provoca pierderea întregului material din pămînt. Cînd tăierea nu poate fi evitată se vor alege tuberculi numai din silozurile în care cartofii nu au suferit de putrezire, eliminîndu-se riguros bucățile cu aspect de îmbolnăvire.

Toate aceste acțiuni — deschiderea silozurilor, sortarea, transportul — trebuie să se desfășoare cu maximum de rapiditate pentru ca plantarea, mai ales a cartofilor timpurii și de vară, să nu sufere nici o întîrziere.

Ing. Sonia MARCARIAN

Folosirea corectă a combinatorului și a mașinilor de plantat

Condițiile climatice din acest an impun, și în ceea ce privește mecanizarea lucrărilor de pregătire a terenului și de folosire a utilajului de plantare, măsuri corespunzătoare. Acestea se referă, în primul rînd, la **evitarea tasării solului.**

Pregătirea terenului se execută cu **grapa cu discuri GD-4, grapa cu colți reglabili** sau **cultivatorul** echipat cu organe pentru cultivație totală.

Această lucrare se face în cele mai bune condiții cu **combinatorul,** mașină recent introdusă în producție. În funcție de afînarea sau tasarea arăturilor din toamnă se efectuează una sau mai multe lucrări succesive.

Indiferent însă de mașina ce se va folosi pentru pregătirea patului germinativ și chiar la plantat, **tractoarele vor fi echipate cu roți cu zăbrele.** Prin utilizarea acestora, pe o parte, se mărește aderența tractorului, deci se pot folosi la maximum posibilitățile de tracțiune, iar, pe de altă parte, se micșorează gradul de tasare a solului.

În cazul **mașinii de plantat,** în afară de reglajele cunoscute — stabilirea distanței dintre tuberculi pe rînd, adîncimea de plantare etc — în acest an este necesar **să se dea o atenție mai mare reglării aripilor laterale de la brăzdarele de acoperire a tuberculilor de cartof,** pentru ca forma biloanelor să fie cît mai apropiată de forma geometrică specifică lor. Operațiunea se realizează prin deplasarea laterală, dreapta și stînga, a aripilor mobile de la brăzdarele de acoperire. Pentru a împiedica lipirea solului, mai ales în condiții de umezeală, **cormanele vor fi bine lustruite** înainte de a intra în lucru.

Din cauza umidității solului, patinarea roților de transport ale mașinii, care îndeplinesc și funcția de acționare a aparatelor de distribuție, poate depăși limitele admise și deci, și uniformitatea de distribuție a cartofilor în ceea ce privește distanța pe rînd. Pentru a preîntîmpina patinarea roților se vor monta pe acestea cîte 4 pinteni, pe o parte și alta a obezii roții, cu ajutorul unor șuruburi. Acești pinteni fac parte din echipamentul mașinii. Dacă unele unități nu au pinteni îi pot confecționa în atelierul mecanic. O dată cu montarea pintenilor, răzuitoarele se demontează de pe mașină, montîndu-se răzuitoarele speciale — cu tăietură într-o parte — aflate în echipamentul mașinii.

În organizarea lucrărilor de plantare, de mare importanță este stabilirea punctelor de alimentare cu cartofi de sămînță. În tabelul de mai jos se dau indicații privind numărul punctelor de alimentare (n) și distanța dintre acestea (L). În fiecare punct de alimentare va trebui să se găsească circa 360 kg de cartofi.

Nu trebuie pierdut din vedere faptul că mașina de plantat nu lucrează corespunzător cu cartofi umezi sau amestecați cu paie ori resturi vegetale.

Ing. N. BRÎA
de la I.C.M.A.

Nr. de cuiburi la ha	Pentru greutatea unui tubercul de:								
	30 gr			50 gr			70 gr		
	kg/ha	L (m)	n	kg/ha	L (m)	n	kg/ha	L (m)	n
66 500	1995	595	6	3325	397	9	4655	275	13
57 200	1716	714	5	2860	446	8	4004	325	11
47 650	1430	881	4	2383	510	7	3334	397	9
40 850	1230	1190	3	2043	595	6	2860	446	8
35 750	1133	1190	3	1788	714	5	2503	510	7

Inginerul Mihai Iacob de la cooperativa agricolă din Topoloveni, județul Argeș, în laboratorul agricol, determinînd puterea de germinație a semințelor

Foto: C. DUMITRU

LUCRĂRI URGENTE ÎN VITICULTURĂ

DEZGROPATUL TIMPURIU, TĂIERI DIFERENȚIATE

În acest an, cu desprimăvărare întîrziată și umiditate excesivă, dezgropatul viilor va trebui efectuat timpuriu, imediat ce condițiile vor permite, evitîndu-se astfel clocirea ochilor în pămînt.

Temperaturile scăzute din cursul iernii, desi nu excesive, au provocat pierderi mai însemnate la soiurile de masă productive și viguroase — Cardinal, Afuz-Ali, Italia etc. care, în toamnă și-au prelungit vegetația și au intrat în iarnă cu lemnul necopt. Aceasta, îndeosebi în cuprinsul podgoriilor Valea Călugărească, Pietroasele și centrul Greaca.

Lucrarea de tăiere a vitei de vie va fi precedată, pentru fiecare soi de parcelă, de determinarea ochilor pierduți. Tăierile de compensare, cînd se constată pierderi de ochi, sînt absolut obligatorii. În plantațiile cu pierderi de ochi cuprinse între 30—80 la sută, compensarea se va face — potrivit asezării ochilor vătămați — fie prin mărirea numărului de ochi pe coardă, fie prin mărirea numărului de coarde. În asemenea situații se vor folosi drept elemente de rod coarde lungi, sub formă de bice, și coarde din copii (călărași). Acolo unde pierderile depășesc 80 la sută, se va aplica tăierea scurtă, în cordite, sporind la maximum numărul vergilor de rod.

Cînd pierderile depășesc 40-50 la sută, se va face, în toate cazurile, corectarea tăierii de compensare prin aplicarea plivitului diferențiat, în funcție de numărul și poziția lăstarilor de rod, astfel ca să se realizeze o încărcătură apropiată de normal.

Cînd din elementele lăsate la tăiere rezultă lăstari puțini, aceștia se vor ciupi obligatoriu în faza de 6-7 frunze, pentru a mări suprafața foliară asimilatorie și a favoriza apariția copililor, care la multe soiuri sînt purtători de rod.

În viile cu crestere redusă este indicată aplicarea îngrășămintelor azotoase în doze de 40-80 kg/ha.

OPERATIVITATE LA ALTOIRI

Specifică acestei perioade este și altoirea. Acțiunea trebuie terminată cel mai tîrziu pînă la 10 aprilie, pentru ca ultimele partizi de butași să poată fi forțate în timp util.

Un grafic de altoire, pe zile, în raport cu care se stabilesc mărimea elipselor de fasonare și orbire a butașilor de portaltoi, numărul altoitorilor și al celor care îi deservesc, numărul celor care stratifică butașii altoiti etc., este absolut necesar.

De la început trebuie create condiții de igienă și curățenie stricte, întrucît ele influiențează, în bună măsură, procesul de sudură. Pierderi mari se înregistrează și datorită mucegaiurilor, care se dezvoltă pe butașii stratificați necorespunzător. Dezvoltarea mucegaiurilor poate fi prevenită prin tratarea pachetelor de portaltoi și altoi într-una din următoarele soluții: Orthocid 0.4 la sută, Ortophaltan 0.4 la sută. Polyram Combi 0.4 la sută (în care sînt ținute 2-5 ore)

Acolo unde lipsește rumegușul, butașii altoiți se pot stratifica în nisip, care are o anumită proporție de argilă ce menține apa.

Pentru sprijinirea pepinieriștilor viticultori și pentru găsirea celor mai eficiente mijloace care să contribuie la ridicarea calității materialului săditor viticol a fost constituit un corp de controlori care, în aceste zile, sprijină direct acțiunea de altoire.

Ing. Ilie POENARU, ing. Leon VĂLEANU
șefi de secție la I.C.V.V. — Valea Călugărească

Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr — Brașov

AGROTEHNICĂ SPECIFICĂ MECANIZĂRII ȘI CONDIȚIILOR DIN ACEASTĂ PRIMĂVARĂ

RECOMANDĂ:

Există două elemente care determină, în prezent, introducerea unor modificări în tehnologia cultivării cartofului: condițiile deosebite ale acestei primăveri și posibilitatea creată — prin dotarea cu mijloacele necesare — de a se extinde plantarea mecanizată și semimecanizată, pe toate terenurile care permit acest lucru. În această situație, unele lucrări, intrate în obișnuință, au devenit inutile sau, în anumite cazuri, chiar dăunătoare; altele, însă, capătă o importanță deosebită.

Folosirea gunoiului de grajd este absolut necesară pentru că în toamnă și în timpul iernii s-a gunoit foarte puțin. Se înțelege însă că pătrunderea mijloacelor de transport, acum, pe pămîntul umed, duce la bătătorirea lui, ceea ce face dificilă folosirea mijloacelor mecanice de plantare, întreținere și recoltare a culturii cartofului. De aceea, **gunoiul nu se transportă direct pe cîmp, decît în cazul solurilor ușoare, ci se depozitează în platforme la capătul tarlalelor, administrîndu-se la plantare, cînd terenul este zvîntat.**

Pe arăturile de toamnă, încorporarea gunoiului se face numai prin lucrări cu grapa cu discuri, în două direcții. Executarea, în acest scop, a unei a doua arături — obicei adînc înrădăcinat în practică în unele județe — este dăunătoare în această primăvară. Căci, dacă se așteaptă pentru o astfel de arătură să se zvînte terenul, pentru a nu apărea „curele", lucrarea întîrzie; dacă nu se așteaptă, apar bulgări, dăunători mecanizării.

Pe terenurile nearate toamna, care se lucrează în agregat cu grapa și numai cînd terenul se zvîntă, folosirea gunoiului, bine fermentat, este obligatorie tocmai pentru a micșora neajunsurile lucrării solului de primăvară.

Paralel cu gunoiul de grajd, pe suprafețe cît mai mari se vor folosi și toate cantitățile de îngrășăminte chimice repartizate pentru cartofi.

În toate lucrările de pregătire a solului și de fertilizare, pe care specialiștii sînt chemați să le adapteze la condițiile fiecărei tarlale, să nu se uite nici o clipă că: **tasarea solului duce la scăderea producției, iar bulgării formați acum se mențin pînă la recoltare cînd măresc gradul de vătămare a tuberculilor, ceea ce va influența negativ păstrarea lor în timpul iernii.**

Plantarea trebuie începută de îndată ce mașinile de plantat pot intra în cîmp fără ca solul să se bătătorească, bineînțeles dacă sînt întrunite condițiile de temperatură și lucrarea să dureze numai cîteva zile. Se va planta, deci, atît cu mijloace mecanice cît și semimecanizate. **Nu este permisă, în nici un caz, plantarea în urma plugului** căci există riscul ca tuberculii să se strice înaintea răsăririi.

Densitatea are un rol foarte important în condițiile climatice actuale. **Ea trebuie să fie, peste tot, mai mare decît în anii cu condiții normale, cu circa 5 000 de cuiburi la hectar.** Nerespectarea densității optime ar fi o mare greșeală deoarece în culturile rare umiditatea ridicată a solului favorizează infecția cu boli de putrezire, ceea ce face ca un mare număr de tuberculi să nu răsară și producția să fie, deci, periclitată. Cînd, în mod excepțional, se folosesc cartofi de sămînță tăiați, desimea de plantare se mărește cu 8 - 10 000 de cuiburi la hectar.

Adîncimea de plantare este unul din elementele prin care se poate interveni pentru scurtarea perioadei dintre plantare și răsărire, cerință acută în primăvara aceasta. De aceea, **în zona umedă de munte și în zona de dealuri, adîncimea să nu depășească 6 cm., iar în zona de cîmpie — 8 cm.** Tot pentru a se evita stricarea cartofilor în pămînt înainte de răsărire, plantarea se face numai cu bilon (mic).

Combaterea manei ridică probleme deosebite. Datorită faptului că anul trecut tuberculii au fost mult atacați de mană, sursa de infecție este acum puternică. De aceea, organizarea acțiunii de combatere trebuie de pe acum, privită cu toată seriozitatea pentru a se evita riscurile compromiterii culturilor pe suprafețe mari.

Noi insectofungicide românești

În cadrul planului de completare a sortimentului de fungicide și insecticide necesare culturilor agricole, Institutul de cercetări pentru protecția plantelor — în colaborare cu ICECHIM, Combinatul chimic Borzești și Uzinele „9 Mai" — a experimentat o serie de noi produse.

PEI—130 este un produs obținut experimental, pe bază de dinitroclornitroanilină, destinat înlocuirii produselor de import în combaterea mucegaiului cenușiu (provocat de Sclerotinia fuckeliana). El a fost încercat în 1968 în cultura căpșunului și la combaterea mucegaiului cenușiu al strugurilor. Încercat, în doză de 0,3 la sută, la I.C.V.V.-Valea Călugărească și la Stațiunea experimentală Iași, a arătat o eficacitate promițătoare. Anul acesta se vor studia și alte formulări ale produsului (sub formă de pulbere de prăfuit), ceea ce va îmbunătăți calitatea combaterii.

Pentru înlocuirea zemei bordeleze, s-a testat eficacitatea unor produse experimentale pe bază de oxiclorură de cupru. Fungicidul **PEI—110,** care s-a dovedit eficace, în concentrație de 0,5 la sută, a fost omologat, urmînd să se treacă la fabricarea lui. Au dat rezultate bune și alte formulări pe bază de oxiclorură de cupru, cum sînt: **PEI—131, PEI—132** și **PEI—133** care au avantajul reducerii concentrației în substanță activă concomitent cu menținerea eficacității.

AFM — acetatul de fenil mercur — sintetizat la Borzești, are o utilizare limitată la tratarea semințelor și combaterea rapănului la măr, fiind compensată însă de eficacitatea sa excepțională. Din cauza toxicității reziduurilor, stropirile se fac numai pînă la legarea fructelor.

Dintre **insecticide** s-au experimentat cu succes cîteva formulări pe bază de carbaril. Produsul **PEI—109,** pulbere muiabilă, folosit la Stațiunea experimentală Geoagiu, în doză de 0,2 la sută, s-a dovedit eficace în combaterea gîndacului din Colorado, a viermelui merelor și a altor dăunători. Este un insecticid slab toxic, lipsit de fitotoxicitate. Alte formulări pe bază de carbaril **(PEI—113, PEI—114, PEI—115),** aplicate prin prăfuire, în cantitate de 30 kg/ha, s-au dovedit excelente în combaterea sfredelitorului porumbului și a gîndacului din Colorado.

Pe baza studiului unor fracțiuni de pinen clorurat, studiu efectuat în colaborare cu Combinatul chimic Borzești, s-a elaborat un preparat **Pinetox,** în două formulări — A și B — care, practic, nu dăunează albinelor, avînd în același timp o eficacitate bună în combatere. Utilizat în doză de 0,5—0,6 la sută, el combate cu succes viespea neagră a prunului, viermele merelor, viermele prunelor. Un alt produs — **Pinetox 10** — pe bază de policlor pinen, 10 la sută pulbere de prăfuit, a fost omologat pentru combaterea insectei Tychius flavus. S-a experimentat cu succes și un concentrat emulsionabil de Pinetox.

Anul trecut a fost omologat și un insecticid fosfororganic, invenție românească, pe bază de amestec de esteri tio și ditiofosforici. Produsul, formulat cu 40 la sută substanță activă, s-a dovedit eficace în combaterea gîndacului din Colorado, în doză de 0,25 la sută și a păduchelui cenușiu al prunului, în doză de 0,15 la sută.

Pentru a se reduce cît mai mult utilizarea parationului, s-au formulat insecticide pe bază de etion și dimetoat. **PEI—111,** pe bază de etion, este foarte eficace în combaterea unor insecte și a acarienilor, în doză de 0,2 la sută. Remanența foarte mare pe care o are acest insecticid, necesită însă studii suplimentare în ceea ce privește reziduurile și perioada de pauză.

Dr. T. BAICU
directorul Institutului de cercetări pentru protecția plantelor

(Urmare din pag. 1)

suprafețe care să asigure cantitățile de semințe impuse de producția anului 1970. S-a prevăzut, totodată, un fond de rezervă, al cărui volum se ridică la nivelul necesarului pe un an.

Pentru ca îndrumarea unităților producătoare de semințe și controlul tehnic de calitate să poată cuprinde o arie cît mai largă, alături de cei 18 aprobatori ce urmează să fie subordonați institutului am antrenat în această acțiune peste 40 de cercetători. În perioada ce a trecut de cînd li s-a încredințat ca prioritară această sarcină, ei au reușit să verifice unitățile ce le-au fost repartizate. S-a urmărit să se precizeze în ce măsură s-au creat condițiile pentru realizarea cantităților de semințe propuse pentru acest an și, în funcție de situație, să se ia și măsuri în consecință. Ce s-a constatat? Că în fermele specializate ale I.C.C.A. și cele ale Departamentului I.A.S., cît și în numeroase cooperative agricole sînt asigurate condițiile minime necesare. Situații dificile au apărut însă la unele culturi semincere cu bobul mare. Este cazul la fasole. Din cantitatea de sămînță necesară nu s-a asigurat pînă acum, prin contracte, decît aproximativ 75 la sută.

— Este o constatare de natură să îngrijoreze.

O îndatorire

Cum îi vedeți rezolvarea?

— Nu va fi deloc ușor. Vom acționa însă pentru definitivarea tuturor contractelor.

Trebuie să amintesc aici și un alt lucru. Pentru a se ajunge la cantitățile planificate, adică cele necesare, s-au stabilit producții medii la hectar mari, în raport cu cele obținute pînă acum: 7 000 kg de arpagic și 1 000 kg de fasole la hectar, față de mediile realizate de 4 000 kg și, respectiv, 600 kg. Este și acesta un mijloc, dar care nu dă garanția obținerii în întregime a cantităților necesare.

— Producerea semințelor de legume va trebui să se desfășoare, începînd chiar din acest an, dar mai ales din anul viitor, într-un cadru judicios conceput și organizat. Ce măsuri se întreprind în această direcție?

— Elementele care vor defini desfășurarea pe baze noi a producerii semințelor de legume vor fi concretizate într-un proiect de organizare, la care se lucrează în aceste zile.

Între alte coordonate ale proiectului se înscrie asigurarea de către institutul nostru, în cantitățile necesare, a semințelor superelită și elită, cît și a formelor parentale pentru hibrizi.

Producerea semințelor de legume va fi restrînsă în 3—4 zone cu condițiile cele mai favorabile, iar în cadrul lor concentrată în anumite bazine. Concomitent, se va merge pe linia specializării unităților producătoare de semințe mari. Principiul se va aplica, parțial, și, în cazul unităților specializate, producătoare de semințe mici.

Deosebit de importante sînt, în cadrul proiectului de organizare, alte două elemente. Este vorba, în primul rînd, de formarea și menținerea în unități a cadrelor specializate în producerea semințelor de legume, printr-o corespunzătoare instruire și cointeresare a lor. Apoi, celălalt element: dotarea, la nivelul tehnicii moderne, a unităților și bazinelor specializate cu utilaje pentru mecanizarea lucrărilor de înființare și îngrijire a culturilor, cu utilaje speciale de recoltat, extras, treierat și condiționat sămînța etc. Alături de o judicioasă organizare a acțiunii, dotarea modernă a unităților producătoare este hotărîtoare în asigurarea semințelor necesare de legume.

SEMINȚE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat:

— semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat;

— semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

De asemenea se pun în vînzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

ANUNȚ

DIRECȚIA AGRICOLĂ JUDEȚEANĂ BOTOȘANI

B-dul Lenin nr. 75, telefon 12.62

dispune de următoarele cantități de semințe de ierburi perene:

— Lolium perenne = 30 000 kg
— Festuca pratensis = 17 000 kg
— Dactylis glomerata = 3 000 kg

Semințele corespund — Stass I și II.

Se livrează pe bază de comandă fermă, la prețurile în vigoare.

DIN EXPERIENȚA COOPERATIVEI AGRICOLE DIN FELDIOARA

PRĂSILA PROPRIE-REZERVORUL DE CREȘTERE A EFECTIVULUI-MATCĂ

Cooperativa noastră a cîștigat o bună experiență în creșterea vacilor de lapte. Față de anul 1965, în anul 1968 efectivul matcă a sporit de la 511 la 671 de animale, producția medie de lapte de la 2 386 la 2 659 de litri și, ca urmare, ponderea contribuției sectorului zootehnic la realizarea veniturilor totale ale unității s-a ridicat de la 36 la 47 la sută. În toată această perioadă, lotul de prăsilă aproape că s-a dublat, ajungînd de la 128 la 246 de vaci și juninci. Subliniem că această creștere s-a realizat, îndeosebi, pe seama trecerilor la turma de bază a animalelor provenite din prăsila proprie (113 în 1968 față de 87 în 1965).

Realizările obținute de noi au fost determinate, în bună măsură, și de felul cum a fost format și îngrijit lotul de prăsilă, principalul rezervor de creștere a efectivului matcă. Un prim pas în cooperativa noastră s-a făcut prin organizarea științifică a selecției animalelor, încă din anul 1963. Registrul genealogic, completat la zi, constituie cea mai sigură sursă de informare în acțiunea de reîmprospătare a nucleului de vaci selecționat pentru producerea prăsilei proprii, nucleu în care se includ exemplarele a căror producție medie anuală depășește 2.200 de litri de lapte. După bonitare, animalele sînt încredințate celor mai experimentați îngrijitori care, printr-o bună îngrijire și aplicarea unui regim diferențiat de furajare, le pregătesc pentru montă și fătare.

Imediat după fătare, vițelele provenite din cele mai productive vaci se individualizează, iar după 3 săptămîni de alăptare la mamele lor se introduc la creșa de viței, unde li se acordă o îngrijire deosebită. Pînă se înțarcă, această categorie de tineret femel este hrănită cu 420-450 de litri de lapte integral (mai mult cu 80 de litri decît în mod obișnuit) și, respectiv, cu 500 de litri de lapte degresat. În perioada de stabulație, rația de lapte este completată cu finuri de leguminoase de cea mai bună calitate, concentrate și săruri minerale. Rațiile se stabilesc în funcție de categoria de vîrstă și greutatea lor corporală, astfel încît să li se asigure zilnic un spor minim de creștere în greutate de 750-900 de grame și o dezvoltare corporală armonioasă.

Către vîrsta de 6 luni, vițelele se înțarcă treptat. Momentul coincide, de fapt, cu formarea lotului de prăsilă propriu-zis, în care sînt menținute numai acele vițele a căror stare fiziologică și conformație corporală corespund cel mai bine scopului propus, astfel încît să ajungă apte de reproducție la 18 luni. În această perioadă, din rațiile zilnice nu lipsesc, ca furaje de bază, fînul de trifoi sau lucerna, tăițeii de sfeclă în amestec cu pleve valoroase, paiele tocate și melasate, precum și 1-2 kg tărîțe. Pentru înlăturarea carențelor vitaminice, în rații, periodic, se includ morcovi furajeri și orz încolțit, iar de la 18 luni, colți de malț.

În perioada de stabulație, un rol de seamă în dezvoltarea corporală armonioasă îl are aplicarea zi de zi a gimnasticii funcționale (plimbarea în padoc). Cu această ocazie se depistează și căldurile.

În acțiunea de reproducție, se practică însămînțările artificiale. Experiența anilor ne-a învățat însă că eficiența însămînțărilor este determinată hotărîtor de controlul ginecologic lunar al întregului efectiv de vaci și juninci.

În perioada pășunatului, tineretului femel de reproducție i se repartizează cele mai valoroase pășuni. De obicei, organizăm cîte două tabere de vară pentru vaci. Una pentru tineretul femel de la 6—18 luni, iar alta pentru cele ce depășesc această vîrstă. Realizarea planului de montă este asigurată prin înființarea în tabără a unui punct de însămînțări artificiale, unde tehnicianul de specialitate se deplasează de două ori pe zi. Fiind cointeresați material (se acordă trei zile muncă, atunci cînd medicul veterinar constată gestația la 3 luni), îngrijitorii au tot interesul să depisteze la timp animalele intrate în călduri.

Buna îngrijire și întreținere a tineretului femel de reproducție, aplicarea la timp a tratamentului sanitar-veterinar au dus la eliminarea aproape completă a cazurilor de sterilitate, contribuind la ridicarea procentului de fecunditate a junincilor pînă la peste 80 la sută.

Împrospătarea efectivului matcă în fiecare an cu un procent sporit de juninci provenite din prăsilă proprie (în ultimii patru ani au fost trecute la turma de bază 403) a avut efecte din cele mai bune asupra productivității animalelor. În prezent, aproximativ 40 la sută din vacile aflate în lactație au o producție de peste 2 700 de litri de lapte anual, din care circa 50 între 3 500 și 4 000 de litri.

Activitatea rodnică desfășurată de către brigadierii zootehnici Gheorghe Rauca și Nicolae Nagy, sprijiniți și îndrumați îndeaproape de inginera zootehnistă Liliana Tănase și de medicul veterinar de circumscripție Ion Popeneciu, ne face să credem că planul de producție stabilit pentru acest an va fi realizat și depășit, fapt care va condiționa creșterea, în continuare, a contribuției sectorului zootehnic la realizarea veniturilor cooperativei.

Gheorghe COTINGHIU
președintele cooperativei agricole din Feldioara, județul Brașov

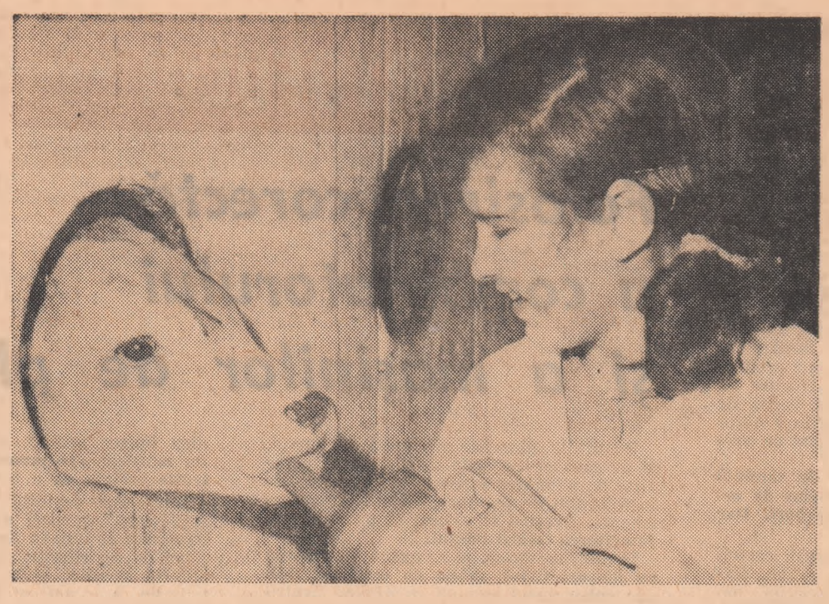

Cooperativa agricolă de producție Tîrgșorul Nou, județul Prahova : alăptatul vițeilor la biberon

Foto : C. DUMITRU

CIRCULAȚIE ANEVOIOASĂ PE... CALEA LAPTELUI

Aliment al tuturor vîrstelor, de o valoare nutritivă și terapeutică ce nu mai trebuie demonstrată, laptele, împreună cu numeroasele sale derivate, ocupă în hrana omului un loc comparabil cu cel pe care-l deține pîinea. Din acest elementar adevăr decurg concluzii practice de maximă importanță, atît pentru producători, cît și pentru cei ce comercializează produsul. Oficiul județean Teleorman și bazele sale de contractare, desfacere și industrializare a laptelui au căutat să încheie contracte cu absolut toți producătorii, să atragă în circuitul economic orice cantitate de lapte susceptibilă de a deveni marfă. În oricare sat, indiferent de poziția lui față de căile de acces bazele au înființat puncte de colectare, dacă li s-a oferit zilnic spre preluare o cantitate mai mare de 20 de litri. În afara unităților de stat și cooperatiste, baza din Roșiori a încheiat — sau și-a propus să încheie contracte pe măsura fătării vacilor, și cu 76 la sută din numărul producătorilor individuali.

Dar dacă furnizorii de lapte și beneficiarul consideră că în privința încheierii contractelor totul a fost făcut, nouă nu ni se par treburile terminate. Cine analizează cît de cît planurile de producție întocmite de cooperative și face cîteva calcule simple observă că în vreme ce unități ca cele din Cernetu, Nenciulești, Furculești, Gurueni și-au propus să vîndă statului între 14 și 15,5 hectolitri de lapte în medie de fiecare vacă, altele au contractat cantități mult mai mici. Cooperativele din Călinești, Siliștea Purani, Beiu, Alexandria, bunăoară, au contractat în jur de numai zece hectolitri. Producțiile medii mici sînt o cauză, dar nici pe departe singura, nici cea mai de seamă. Cu toate că fiecare cooperativă posedă separatoare și ar putea folosi în hrana animalelor cantități mari de lapte tras, consumul pentru nevoile producției se menține extrem de ridicat. La Beiu și Călinești, unde și producțiile medii sînt reduse, se consumă pentru hrana vițeilor circa 45 la sută din laptele produs. La Ploasca se folosesc, în același scop, 2 000 de hectolitri din cei 5 400 pe care-i obține unitatea.

De menționat că cifrele prezentate sînt extrase din planul de producție sau calculate în funcție de prevederile acestui însemnat document. Situația reală este încă și mai rea. Cooperativa agricolă „30 Decembrie" din orașul Alexandria și-a propus prin plan ca din cei 2 754 de hectolitri de lapte pe care îi va realiza să utilizeze 855 — adică 31 la sută — pentru furajarea animalelor tinere. Ce se întîmplă în realitate aflăm de la Marin Chițu, investit de consiliul de conducere cu funcția așa-numită de lăptar, fiindcă singura lui sarcină e să preia laptele de la mulgători și să îl predea beneficiarului. El ne spune că în cooperativă „laptele se dă pe din două, dintr-o jumătate de uger e muls, cealaltă este lăsată vițeilor".

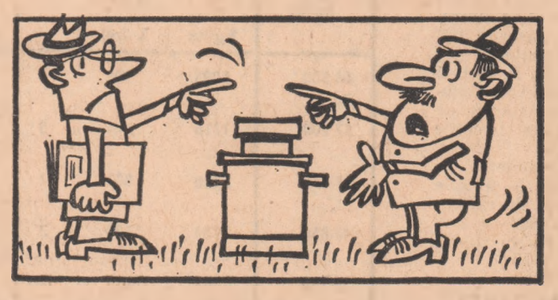

Consultînd planul de producție aflăm că se vor mai crește în cooperativă pui și purcei care și ei au nevoie de lapte, așa că e lesne de înțeles la cît se va ridica consumul în aceste condiții de folosire nerațională. Din cele spuse se desprinde limpede concluzia că o **cantitate mult mai mare din laptele produs în cooperative poate deveni marfă.**

Cît privește preluarea, primele trei luni ale anului nu oferă decît puține fapte din care să se poată extrage învățăminte. O primă remarcă este aceea că sarcinile de plan ale oficiului județean nu reflectă decît în mică măsură posibilitățile. Observația se întemeiază pe faptul că planul pe februarie a fost realizat de baza Roșiori de Vede în proporție de 97 la sută, deși în 13 din cele 28 de zile ale lunii mașinile bazei n-au putut să circule pe principalele trasee. Situații asemănătoare prezintă și lunile ianuarie și martie : zile întregi nu s-a putut ajunge la principalii producători, dar planul a fost aproape îndeplinit, de parcă n-ar fi fost întocmit avîndu-se în vedere condiții normale de lucru.

Igiena și calitatea laptelui sînt punctul cel mai nevralgic. Cu gradul al doilea de impurificare este primită majoritatea laptelui. Am asistat în ziua de 11 martie la analiza laptelui predat de ferma nr. 5 a I.A.S. Vitănești, fermă condusă de medicul veterinar Stan Oancea. Laptele avea gradul al patrulea de impurificare și numai nevoia stringentă pentru acest produs a determinat baza din Alexandria să-i primească. Pentru a-i mări densitatea, unele unități au introdus în lapte sare, lapte degresat și alte „ingrediente". Se înțelege că laptele căruia i s-a aplicat acest tratament nu a fost dat în consum. Laptele ridicat de mașina cisternă a bazei din Alexandria de la unitățile agricole — fermе, cooperative agricole și producători individuali — de pe ruta Băbăița s-a prezentat în cîteva rînduri cu o aciditate nefiresc de scăzută. Presupunîndu-se că a fost neutralizată aciditatea și făcîndu-se analize pentru depistarea substanței neutralizante s-a descoperit că unul dintre furnizori — nu se știe care, dar se bănuiește că acesta ar fi ferma Băbăița — a introdus în lapte diverse substanțe chimice. Actul acesta, deosebit de grav, rod al unor deformări etice periculoase, se putea solda dacă n-ar fi fost descoperit la timp, cu îmbolnăviri în rîndul consumatorilor.

Furnizorii și beneficiarii își impută reciproc și alte încercări de inducere în eroare. Imputările nu sînt rodul unor suspiciuni lipsite de obiect și au, de cele mai multe ori, o bază reală. Este cazul ca oficiul județean și reprezentanții beneficiarilor să se întîlnească pentru a pune lucrurile la punct. Urmările secetei de anul trecut și ale iernii care s-a prelungit mult vor continua să se facă încă resimțite în producția de lapte. **Aceste greutăți obiective pot fi învinse numai printr-o bună conlucrare între furnizori și beneficiari, prin efortul de a elimina din colaborarea lor orice motiv de neîncredere.** Interesul economic al fiecărei părți trebuie, evident, să primeze, dar să nu se uite nici o clipă ce înseamnă laptele și derivatele sale pentru populația țării.

M. CALIANU

COLȚUL APICULTORULUI

ȘTIAȚI CĂ...

● la un zbor, o albină poate aduce în stup circa 40 mg de nectar, adică 25 mg de miere și deci că pentru realizarea unui kilogram de miere ea trebuie să efectueze cam 40 000 de zboruri ? Dacă am socoti că fiecare zbor, este, în medie, de un kilometru, ne dăm seama că pentru fiecare kilogram de miere, harnica viețuitoare ar trebui să parcurgă lungimea ecuatorului, adică să facă ocolul lumii.

● viața unei albine lucrătoare este de 42 de zile în timpul culesului și de 6 luni în timpul repausului de iarnă ?

● o albină consumă circa 0.5 mg de miere pentru un kilometru de zbor și că în timpul zborului temperatura ei corporală crește cu 10° față de cea în repaus ?

● o matcă poate trăi pînă la 8 ani ? Un vestit crescător de mătci din S.U.A. a păstrat experimental o matcă fertilă pînă la această vîrstă. În practică însă, mătcile trebuie schimbate la doi ani.

● șopîrlele și broaștele rîioase fac mari pagube între albine pîndind urdinișurile, în special noaptea ? Ariciul, cel mai mare dușman al acestor răpitoare este adesea stîrpit sau alungat din stupină. Pe lîngă lichidarea broaștelor și a șopîrlelor, cu care se hrănește, ariciul mănîncă și toate albinele moarte din prisacă. El face deci un veritabil serviciu de agent sanitar.

● și albinele pot fi prinse în flagrant delict ? Printre harnicele culegătoare de nectar și polen se mai întîlnesc și unele albine hoațe care umblă după „mură-n gură". Prinderea lor e simplă, cu ajutorul unui tub de pînză metalică, lung de 30-35 cm și cu diametrul cît înălțimea urdinișului. Albinele hoațe pătrund în stup prin tub, dar nu-i mai găsesc capătul deschis aflat în stup. Fiind cu gușile pline, albinele din stup nu le mai atacă, iar după 2-3 zile, timp în care se obișnuiesc cu gazdele, la retragerea tubului, „nepoftitele" conlucrează normal în noua familie.

● în stup se întîlnesc anumite antibiotice care frînează dezvoltarea bacteriilor ? Aceasta se află în propolis, substanța cu care albinele spoiesc interiorul stupului, lipesc crăpăturile, micșorează la nevoie urdinișul. Emanațiile volatile ale acestei substanțe se răspîndesc chiar și în stupină, asanînd parțial aerul. Și pe corpul albinelor, în afara celor abia ieșite din fagurele natal, se găsesc antibiotice care le apără de atacul bacteriilor.

● sucul de legume — ceapă, usturoi, morcov — oferit albinelor în sirop de zahăr le prelungește mult viața ? Prin conținutul lor în vitamine, dar mai ales în bacteriofagi și fitoncide, care atacă bacteriile, el determină o asanare a tubului digestiv al albinei. Se dă 25 g de suc de ceapă sau usturoi, sau 5 g de suc de morcov la un litru de sirop. Legumа respectivă, după ce e mai întîi spălată și curățată, se dă prin răzătoare și se stoarce cu ajutorul unei mici prese de mînă.

Stațiunea didactică experimentală Mănăștur — Cluj

Calea Florești nr. 56

vinde tăurași din rasele „Bălțată Românească" și „Brună" ,clasele record și elită, la prețuri oficiale

ÎNTREPRINDEREA DE INDUSTRIE LOCALA „AMET" SIBIU

Str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10, livrează :

— Bidoane din aluminiu pentru lapte de 25 litri la prețul de lei 272
— Roabe metalice pentru construcții cu roată din fontă, la prețul de . . . . . lei 248
— Tomberoane basculante cu cupă . . . . . lei 1938
— Scaune tip cinematograf . . . . . lei 180

PRODUCĂTORI !

Cooperativele de consum încheie contracte pentru orice cantități de iepuri de casă, acordînd :

— **avansuri în bani de pînă la 45% din valoarea contractului ;**
— **2 kg de furaje concentrate — orz, ovăz, porumb — pentru 1 kg de iepure de casă viu contractat ;**
— **12 kg de fîn pentru fiecare iepure de casă matcă prevăzut în contract ca bază de producție ;**
— **1 kg de furaje concentrate pentru 1 kg de iepure viu predat fără contract.**

Furajele concentrate și fînul se acordă la preț de stat cu amănuntul.

FIȘIER BIBLIOGRAFIC

Noutăți în știința și practica agricolă

Continuînd o inițiativă valoroasă, aceea de a publica impresii ale unor specialiști în legătură cu dezvoltarea și progresele agriculturii din diferite țări ale lumii, Editura Agro-Silvică a tipărit sub semnăturile dr. Traian Negruțiu — „Aspecte din creșterea animalelor în S.U.A." *ing. Condrea Drăgănescu* — „Aspecte din zootehnia britanică" *și ing. Stelian Oprescu* — „Aspecte din creșterea animalelor în Franța".

Prima dintre ele „Aspecte din creșterea animalelor în S.U.A.", *prezintă caracteristicile generale și concepția de creștere, legate de ritmul intens de industrializare a zootehniei în această țară, referindu-se mai pe larg asupra a două sectoare de bază : producția de carne de taurine și de porcine și producția de lapte. În fiecare din capitole, odată cu descrierea principalelor rase în exploatare, autorul se referă la sistemele și formulele de furajare, metodele de reproducție și selecție, organizarea și dotarea fermelor.*

În lucrarea „Aspecte din zootehnia britanică", *după o scurtă prezentare a agriculturii britanice, autorul tratează probleme legate de organizarea, metodica și eficiența metodelor de ameliorare folosite la speciile de taurine, ovine și porcine, precum și unele elemente în legătură cu producția de lapte și carne. În ultimul capitol se fac considerații privind organizarea învățămîntului și a cercetărilor științifice în domeniul respectiv de activitate.*

Cea de a treia lucrare, „Aspecte din creșterea animalelor în Franța", *în cele 5 capitole pe care le cuprinde tratează elementele caracteristice ale creșterii bovinelor, porcinelor, ovinelor, păsărilor și ale cercetării științifice în zootehnia franceză.*

Fiecare din capitole cuprinde detalii în legătură cu unele probleme teoretice și practice ale geneticii moderne.

Multitudinea datelor și noutăților tehnice cuprinse în cele trei lucrări prezentate oferă un bogat material informativ.

Spuneți-ne cum vă ocupați de baza furajeră

(Urmare din pag. 1)

ducția vegetală, crede că prin repartizarea a 26 550 de hectare — după calcule, 12,6 la sută din suprafața arabilă — pentru producerea nutreturilor fibroase și suculente — la care se adaugă peste 30 000 de hectare ce vor fi ocupate cu culturi duble — poate fi asigurată într-o măsură convenabilă baza furajeră.

— Defalcarea suprafeței pe culturi furajere — spune el — s-a făcut în fiecare unitate de către specialistul în creșterea animalelor pentru a se asigura o structură a nutreturilor cît mai apropiată de cerințele științei zootehnice. Amplasarea culturilor va trebui însă aprobată obligatoriu de direcția județeană. Aceasta, pentru a nu mai fi împinse, ca și alți ani, pe cele mai rele terenuri.

Atît despre amplasare. Revenind la structura culturilor, abordată în treacăt mai înainte, se poate afirma cu certitudine că nu se va realiza, așa cum a fost propusă, din pricina semințelor. Inginerul Viorel Preda de la direcția agricolă ne prezintă situația „la zi". Deficitul de sămînță afectează cu precădere lucerna, unul dintre cele mai valoroase furaje. Planul nu va fi realizat cu vreo 1 000 de hectare, dacă avem în vedere și suprafața pe care această leguminoasă era prevăzută să fie însămînțată sub plantă protectoare. Neîndestulătoare sînt și cantitățile de sămînță de sfeclă furajeră și măzăriche, iar ovăzul nu se găsea tot în cooperative în ziua de 21 martie. Măzărichea va fi înlocuită în cultura borceagului cu mazăre în proporție de 90 la sută.

De la direcția agricolă n-am putut afla precis cu ce culturi vor fi înlocuite acelea pentru care nu există suficientă sămînță, și îndeosebi lucerna. În planul de producție, la rubrica „alte culturi" furajere apar vreo 2 479 de hectare, dar nu se cunoaște decît cu aproximație ce plante de nutreț vor ocupa această suprafață, evident insemnată dacă o raportăm la tot terenul arabil destinat bazei furajere. Inginerii Ion Țîru, secretar științific și Gheorghe Budan, cercetător la Stațiunea experimentală Brăila, consideră că în sudul Bărăganului, pe terenuri mai slabe, sorgul depășește în cultură neirigată cu 30 la sută cantitatea de masă verde pe care o dă porumbul. Cu convingere este susținută și iarba de Sudan, furaj bogat în vitamine, din care se pot obține și finuri de bună calitate. În condiții de agrotehnică adecvată, de la sorg și iarba de Sudan, plante care regenerează bine, se realizează mai multe recolte de masă verde pe an.

— Rapița, susține tovarășul Țîru — este un furaj care a căzut într-o dizgrație pe care nu o merită și mai cu seamă în acest an i-ar trebui reconsiderate meritele.

— Aș adăuga la cele spuse de tovarășul Țîru — intervine inginerul Budan — că iarba de Sudan, rapița au și ele nevoie de teren fertilizat ca și celelalte culturi. În legătură cu necesitatea producerii mai rapide a masei verzi, eu unul aș recomanda ca pe unele suprafețe porumbul să fie înlocuit cu floarea-soarelui. Nu-i un furaj verde mai rău decît porumbul, dar poate fi dat mai repede în consum. Apoi să nu se uite densitatea. Norma de sămînță la hectar și producția de masă verde sînt mărimi direct proporționale.

Părerile cercetătorilor ni se par a avea o evidentă valoare practică și nu ar fi rău dacă sorgul și rapița ar ocupa un procent însemnat din suprafața prevăzută în plan la rubrica „alte culturi". Lăsîndu-se o mai mare suprafață de rapiță pentru sămînță ar putea fi extinse considerabil culturile succesive, prelungită perioada de hrănire a animalelor cu furaje verzi.

O dată cu grîul, cooperativele agricole au fertilizat, la indicația direcției județene, și peste 10 000 de hectare cultivate cu lucernă. Cu toate acestea au fost prevăzute recolte mici de fîn și masă verde la hectar. Chiar și în cultură irigată a fost planificată în medie, o producție de fîn mai mică de patru tone. Situația este similară și la alte culturi furajere. Insistăm asupra acestui fapt fiindcă balanța nutreturilor se prezintă cu deficite la toate categoriile de nutreturi necesare perioadei de iarnă. Deoarece suprafețe în plus nu mai pot fi afectate, singura soluție de echilibrare a balanței constă în sporirea producțiilor medii și în extinderea culturilor duble. Cooperative agricole, ca cele din Romanu, Ianca și Tudor Vladimirescu, cu o încărcătură de animale la suta de hectare superioară altor unități au destinat bazei furajere, în 1968, ca și în acest an de altfel, o suprafață mică de teren. Cu toate acestea ele au reușit, prin sporirea producției medii și extinderea culturilor duble, să nu ducă lipsă de furaje. Experiența lor poate și trebuie să devină un bun comun al tuturor cooperativelor agricole din județ.

Academicianul TEODOR BORDEIANU

În ziua de 19 martie a încetat din viață academicianul Teodor Bordeianu, cunoscut în țară și peste hotare, profesor iubit, părinte al marilor realizări ale pomiculturii românești.

Născut la 16 februarie 1902, în comuna Marșeniță, Teodor Bordeianu a obținut titlul de inginer agromom la Școala superioară de agricultură din București și apoi titlul de doctor în științe agronomice Și-a început activitatea cu mulți ani în urmă, ca tînăr inginer în pepiniera Goleștii-Bădii, în comuna Călinești din județul Muscel. Aici, în strînsă legătură cu problemele producției a acumulat timp de 10 ani tot mai multă experiență profesională, învățînd de la horticultori și învățîndu-i, la rîndul său, cu marea sa pricepere de a se apropia de oameni.

Remarcat de marele agronom Ionescu-Șișești pentru temeinicele sale cunoștințe profesionale, pentru conștiinciozitatea sa excepțională, pentru aptitudinile în activitatea de cercetare științifică, Teodor Bordeianu și-a dedicat apoi timp de trei decenii, întreaga sa ființă, muncii de cercetare științifică și de pregătire a cadrelor.

Apreciindu-i-se meritele, în 1940 a fost promovat în munci de răspundere, la început în cadrul Inspectoratului agricol și apoi în cadrul Direcției horticulturii din Ministerul Agriculturii. În aceste funcții s-a ocupat în mod susținut de organizarea producerii materialului săditor pomicol în pepinierele statului și de organizarea sistemului de producere a semințelor de legume. Tot în această perioadă a inițiat cursuri de calificare pentru lucrătorii necesari pomiculturii și a publicat numeroase broșuri de popularizare a științei pomicole.

Marile transformări politice și sociale prin care a trecut agricultura după 23 August 1944 au găsit un adînc răsunet în activitatea omului de știință Teodor Bordeianu. Orizonturile noi deschise în fața horticulturii românești, marile posibilități create pentru dezvoltarea acestui intensiv sector din agricultură devin o realitate căreia profesorul Bordeianu i se dedică cu imensele lui forțe sufletești și cu o putere de muncă de necrezut.

Urmează o lungă perioadă de activitate pentru introducerea noului, pentru refacerea livezilor și a grădinilor, cu ajutorul celor mai moderne cuceriri ale științei. Cîtă muncă și cît efort nu a depus profesorul Teodor Bordeianu la organizarea rețelei de pepiniere, la raionarea și microraionarea pomiculturii, la înființarea livezilor intensive !

Cînd condițiile create în țara noastră pentru dezvoltarea horticulturii și viticulturii au impus necesitatea concentrării activității de cercetare într-un nucleu, de unde să pornească linia de orientare în organizarea științifică a tuturor marilor acțiuni, îl regăsim pe profesorul Bordeianu în fruntea inițiativei organizării institutului de cercetări hortiviticole, fiind în ultima vreme, primul director al Institutului de cercetări pentru pomicultură. Tot ce a acumulat acest om în îndelungata sa activitate, marea lui experiență grefată pe cunoștințe temeinice teoretice s-a concretizat într-o serie de realizări care au adus un înalt prestigiu cercetărilor românești în acest domeniu. Cu toate că sarcinile erau complexe și uneori dificile, el s-a angrenat perfect în organismul institutului, rezolvînd cu răbdare și competență, multiple probleme. Se deplasa pe teren cu vigoarea specifică tinereții, dădea sfaturi cu competența maturității, își făcea larg cunoscută propria experiență și, cînd era cazul, dojana lui era aceea a unui părinte care își iubește copiii. Spirit pătrunzător și inventiv, profesorul a știut să împărtășească colaboratorilor săi bogăția nețărmurită a cunoștințelor sale teoretice și practice, pe deplin ordonate și sistematizate.

Nu există nici un compartiment din pomicultură care să nu fie legat de numele său. Cercetările inițiate de el și care au avut în vedere legarea științei de practică au contribuit din plin la rezolvarea celor mai urgente și importante probleme ale pomiculturii : întreținerea solului și culturile intercalate în livezi tinere și pe rod, îngrășarea pomilor din pepiniere și livezi, complexul agrotehnic pentru combaterea rodirii periodice etc.

Punînd bazele primelor stațiuni experimentale pomicole, a muncit neobosit la organizarea acestor unități, la elaborarea tehnicii experimentale și la înființarea primelor plantații experimentale conducînd personal un mare număr de cercetări, în pepiniere și livezi de pomi.

Militînd pentru înființarea învățămîntului superior horticol în țara noastră pe care l-a slujit apoi cu întreaga sa putere de muncă, cu pasiune și dăruire timp de aproape 20 de ani, Teodor Bordeianu a contribuit, ca profesor de pomicultură și legumicultură la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu," la formarea a numeroase generații de specialiști.

Activitatea profesorului Teodor Bordeianu nu poate fi rezumată în cîteva cuvinte. Realizările obținute în cei peste 40 de ani de muncă rodnică și plină de abnegație în domeniul horticulturii sînt prezente în peste 400 de lucrări — printre care se numără și multe articole publicate în revista „Agricultura socialistă" și în alte reviste de specialitate. Monografia în 8 volume „Pomologia Republicii Socialiste România — elaborată sub conducerea sa — este o lucrare monumentală, care sintetizează munca unui mare colectiv de pomicultori din țara noastră, reuniți prin străduința, tenacitatea și marea capacitate organizatorică și științifică a profesorului T. Bordeianu.

Dascăl și cercetător într-o perioadă cînd horticultura cîștiga mereu importanță în economia țării, profesorul Teodor Bordeianu a fost un neobosit propagator al profesiunii sale, un promotor al noului, un luptător pentru ridicarea horticulturii românești la nivelul posibilităților pe care le oferă condițiile naturale, deosebit de prielnice, din țara noastră.

Distincțiile și premiile care i s-au acordat pentru deosebitele sale merite în activitatea științifică și în munca neobosită de aplicare a rezultatelor obținute direct în producție sînt simboluri ale prețuirii acordate acestui eminent om de știință.

Ca participant la numeroase congrese și conferințe în diferite țări ale lumii, ca reprezentant al țării noastre în consiliul Societății internaționale de horticultură, profesorul Teodor Bordeianu s-a afirmat și pe arena internațională ca desăvîrșit om de știință și de acțiune.

Academicianul Teodor Bordeianu a fost animat toată viața de o singură dorință, de un singur țel : acela de a contribui la dezvoltarea horticulturii românști, la ridicarea prestigiului ei în țară și peste hotare. Prin neasemuita lui omenie a dăruit tuturor celor cu care a venit în contact cel mai mare dar : exemplul propriei sale vieți.

Prof. dr. Nicolae ȘTEFAN

Poșta redacției

Ing. Dorel C. SCHEULEAC — cooperativa agricolă din Dersca, județul Botoșani :

Direcția județeană agricolă este în măsură să stabilească dacă puteți beneficia sau nu de sporul de salariu, date fiind condițiile grele de muncă de la unitatea în care vă desfășurați activitatea.

Gelil ALBACHIM — I.A.S. Medgidia, județul Constanța :

Potrivit actelor normative în vigoare, desfacerea contractului de muncă, deci încetarea activității ca angajat al unității (în cazul dv. al I.M.A. Castelu) duce la pierderea dreptului de a mai folosi locuința proprietate a unității al cărei angajat ați fost. De vreme ce dv. sînteți acum angajat la ferma nr. 19 a I.A.S. Medgidia, I.M.A. Castelu, de unde ați plecat, poate dispune să eliberați locuința ce o ocupați.

Octav P. VITCU — tehnician veterinar la I.A.S. Havirna, județul Botoșani și un grup de tehnicieni din comuna Nicorești, județul Galați :

Ordinul nr. 629/1967 al Ministerului Învățămîntului prevede că absolvenții școlilor tehnice cu durata de 4 ani și ai școlilor tehnice de maiștri pot susține examene de diferență pentru echivalarea studiilor cu cele ale liceului agricol **în două sesiuni anuale.** In cele două sesiuni, cei înscriși se pot prezenta la examene pentru promovarea unui singur an de studii. Examenele de corijență sînt fixate într-o singură sesiune și sînt destinate celor care după a doua sesiune de diferență (iunie—iulie) n-au întrunit condițiile de promovare.

Dreptul de a susține examenele a doi ani de studii în același an îl au numai candidații care în prima sesiune anuală (din ianuarie) au promovat integral examenele prevăzute pentru un an.

Cererea dv. de a se stabili o sesiune de corijențe intermediară, pentru nepromovații din sesiunea din ianuarie, nu poate fi satisfăcută, fiind contrară reglementărilor în vigoare.

Ștefan PETRICĂ — comuna Comlosul Mare, județul Timiș :

La întrebările dv. referitoare la personalul administrativ din cooperativa agricolă în care activați ați primit răspunsuri, la cererea noastră, din partea uniunii județene a cooperativelor agricole.

Ștefan Gh. ALBIȘORU — tehnician, comuna Poiana Mare, județul Dolj :

În urma investigațiilor noastre la forurile în drept a rezultat că imediat după reorganizarea I.M.A., comitetul de direcție și conducerea I.M.A. Poiana Mare v-a oferit postul de pontator (calculator) la o secție de mecanizare de gradul III. Dv. însă ați refuzat această funcție și nu v-ați prezentat la post, din care cauză, conform legii, vi s-a desfăcut contractul de muncă. Vă mai precizăm că nu puteți ocupa funcția de mecanic de întreținere la secție, deoarece nu aveți pregătirea necesară.

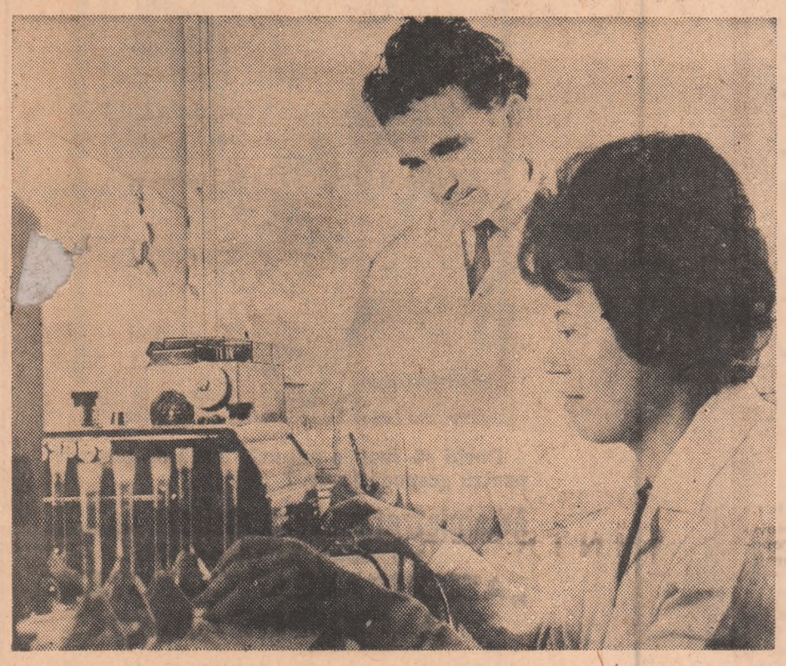

Folosirea polenului de porumb ca biostimulator preocupă numeroși oameni de știință. Adăugat în hrana animalelor, acestea își sporesc creșterea în greutate cu 21,67 la sută. În fotografie : **cadre didactice de la Institutul agronomic din Cluj prelucrează datele experimentale**

Foto : AGERPRES

CUM UTILIZĂM INSTALAȚIA DE ERBICIDARE

Întreprinderile agricole de stat au fost dotate în ultimul timp cu instalații speciale de erbicidare, care lucrează pe mașina de semănat S.P.C.-6.

Experiențele efectuate au arătat că maximum de eficacitate a operațiunii se obține prin dispersarea erbicidului în picături cu diametrul sub 500 microni și prin asigurarea unei uniformități a împrăștierii de minimum 80 la sută, pe lățimea de lucru. Presiunea optimă necesară realizării acestei dispersări se situează între 2 și 4 atm., iar înălțimea, în special în cazul erbicidării în benzi, scade sub 200 mm, prin folosirea unor duze cu unghi de împrăștiere lărgit (80°—95°). Întrucît duzele prevăzute cu capete de pulverizare tangențială, la care dispersarea în particule se obține ca efect al turbionării soluției, nu permit realizarea acestor parametri s-au creat noi tipuri de duze, calibrate special, pentru a împrăștia soluția în formă de elipsă turtită, bandă lată sau sub formă de pîlnie (*fig. 1 — a b.c.*). La aceste duze, pierderile de viteză ale lichidului sînt mult mai mici și, ca urmare, debitul, la aceeași secțiune a orificiului, este mult sporit. De asemenea, și energia cinetică a picăturilor este mult mai mare, ceea ce face ca uniformitatea, pe lățimea de lucru, să fie superioară celei obținute prin duzele cu pulverizare tangențială.

Duzele care dispersează soluția sub formă de bandă sînt indicate pentru aplicarea erbicidului în benzi o dată cu semănatul. Pentru erbicidarea totală sau pe rînd, cînd plantele sînt deja răsărite, se recomandă utilizarea duzelor care împrăștie soluția sub formă de elipsă turtită sau pîlnie. Principalul avantaj al folosirii acestor duze rezultă din faptul că, prin reducerea necesarului de soluție la hectar, se diminuează cu cca. 30 la sută cantitatea de apă ce trebuie aprovizionată în cîmp.

În reușita acțiunii, *alegerea corectă a tipului de duză*, cu stabilirea parametrilor privind presiunea de lucru și viteza agregatului, este de cea mai mare importanță. La cultura porumbului-boabe, de exemplu, o dată cu lucrarea de semănat, erbicidarea pe rînd se va face în benzi cu lățimea de 0,30—0,35 m, iar distanța între rînduri, de un metru. Cantitatea de soluție ce se va aplica va fi de 300 l/ha, calculată la suprafața efectiv erbicidată sau 100 l/ha, la totalul suprafeței erbicidate în benzi. În aceste condiții, viteza de lucru este cea a tractorului la semănat, adică de 6,4 km/oră.

Pentru identificarea duzei optime se apelează la tabelele existente în unități, tabele în care se arată corespondența dintre cantitatea de soluție ce se administrează la hectar, suprafață efectiv erbicidată, presiunea de lucru, debitul duzei și viteza agregatului. Iată un exemplu : la viteza de 6,4 km/oră a agregatului, pentru a putea împrăștia cantitatea recomandată (300 l/ha) de erbicide, se aleg, din tabel, elementele ce corespund cantității de 282 l/ha, și anume : duzele cu seria 8004, care au unghiul de împrăștiere de 80°. Aceste duze au un debit de 1,52 l/min. și o presiune a lichidului de 2,11 atm. Atunci cînd vrem să realizăm o împrăștiere uniformă, pe o bandă cu lățimea de 350 mm — corespunzătoare parametrilor amintiți mai înainte — trebuie să montăm duzele la înălțimea de 200 mm (*fig. 2*).

În cazul erbicidării totale, presupunînd că dorim să împrăștiem 140 de litri de soluție pe hectar la o viteză a tractorului de 6,4 km/oră, trebuie să alegem duzele de 65°, specifice erbicidării pe întreaga suprafață. În tabelul acestor duze constatăm că, pe coloana vitezei de 6,4 km/oră, în dreptul cantității de 140 l/ha corespunde duza cu seria 6502, ce trebuie să lucreze la presiunea de 2,11 atm., presiune la care ea debitează 0,740 l/min. Distanța dintre duze (*vezi fig. 3*) va fi în acest caz de 500 mm, iar înălțimea de montare — de 550 mm.

Omogenizarea eficientă a soluției poate fi realizată prin montarea, în locul conductei cu găuri, a unui sifon cu trei orificii (*fig. 4*). Aceasta deoarece, evacuat cu putere de pompă prin orificiile înguste ale sifonului, lichidul antrenează într-un circuit violent substanțele active. Este necesar însă ca filtrele și duzele să fie bine spălate, de 2—3 ori pe zi, cu apă sau cu o soluție specială de curățat.

O îmbunătățire a modului de exploatare a utilajelor se mai poate obține și prin fixarea instalației de erbicidare pe grapa cu discuri, cînd erbicidarea se aplică odată cu discuirea solului. În această situație, butoaiele cu soluție se montează pe platforma grapei, iar duzele pe o conductă prinsă pe tractor, sub motor. Pompa instalației se acționează de la priza de forță, printr-o fulie cu curele trapezoidale. De asemenea, în vederea sporirii productivității muncii, unele ferme au montat pe suporții laterali ai tractorului încă două rezervoare, fapt ce a condus la reducerea deplasărilor în gol și a numărului de staționări pentru încărcarea soluției.

Ing. Gh. STREJAN
directorul Direcției exploatarea și întreținerea utilajului din Departamentul I.A.S.

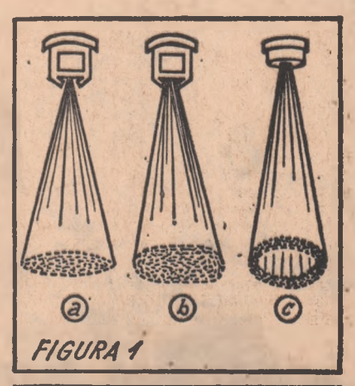

FIGURA 1

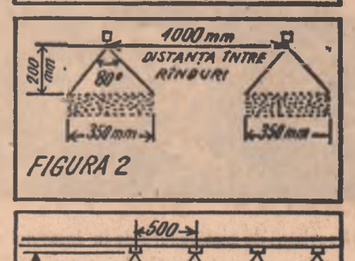

FIGURA 2

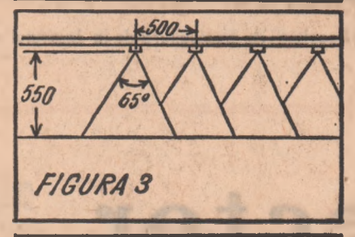

FIGURA 3

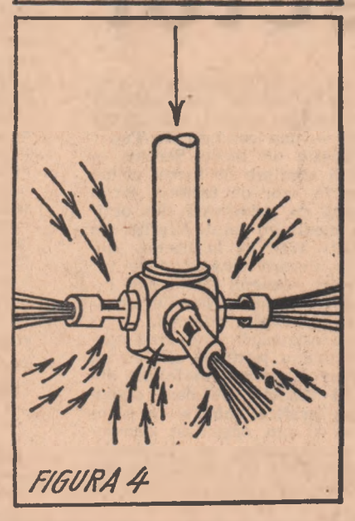
FIGURA 4

CONFERINȚELE UNIUNILOR COOPERATISTE JUDEȚENE

(Urmare din pag. 1)

1966, sectorul cooperatist al agriculturii din județul Ilfov dispunea doar de 13 557 ha irigate, în anul 1968 suprafața amenajată pentru irigat a crescut la 46 000 ha. Cu ajutorul puternic al statului, în județul Constanța se creează condiții pentru irigarea în întregime a terenurilor arabile aparținînd mai multor cooperative.

Conferințele au atras însă atenția asupra unor neajunsuri importante care se mai fac simțite în exploatarea amenajărilor de irigat. Bazele de aprovizionare ale uniunilor cooperatiste n-au asigurat la timp primirea unor utilaje, fără de care o parte din amenajări au rămas nefolosite. Circa 5 000 ha amenajate în județul Ilfov n-au putut fi, din această cauză, irigate, ceea ce a influențat negativ realizarea producțiilor și a veniturilor planificate. S-a desprins, de asemenea, faptul că unele consilii de conducere și specialiști din cooperative se ocupă insuficient de valorificarea maximă a irigațiilor.

O îndatorire specifică activității uniunilor cooperatiste, căreia atît în rapoartele consiliilor, cît și în discuții i s-a acordat multă atenție este cea privind valoarea producției-marfă a cooperativelor. Faptul este explicabil — realizarea acestei producții asigură unităților cea mai mare parte din mijloacele bănești necesare reproducției și retribuirii muncii cooperatorilor. S-a desprins, că activitatea de valorificare a preocupat, în general, mai mult decît în alți ani uniunile cooperatiste și consiliile de conducere ale cooperativelor, atît în privința ritmicității la livrare, cît și a calității produselor. Pentru a-și asigura venituri suplimentare, multe cooperative din județele Constanța și Ilfov au valorificat cantități mai mari de producție-marfă față decît își propuseseră inițial.

Participanții la conferințe au analizat, totodată, lipsurile serioase care mai dăinuie în activitatea de valorificare. În județul Ilfov, importante neajunsuri au existat în activitatea de valorificare a legumelor, din care cauză planul de contractare la aceste produse n-a fost realizat decît în proporție de 60 la sută. Au fost aspru criticate lipsurile întreprinderii județene de valorificare a legumelor și fructelor — întreprindere subordonată uniunii cooperatiste județene — care, în anumite perioade, nu a preluat toată producția-marfă a unităților din unele sortimente, cum sînt : ardei gras, varză, tomate de vară și gogoșari. Înființarea a cîte unui magazin intercooperatist în orașele Urziceni, Oltenița și Giurgiu, prin care cooperativele au putut valorifica legume în valoare de peste 53 milioane de lei nu a rezolvat decît parțial problema desfacerii legumelor.

În ambele conferințe au fost semnalate deficiențele care mai persistă în activitatea de valorificare a producției prin alte întreprinderi — a laptelui, a cărnii. Slaba pregătire a unor valorificatori din cooperative, condițiile de igienă necorespunzătoare în care sînt livrate uneori produsele, nerespectarea termenelor de livrare și de prelucrare a produselor, tendința de eludare a condițiilor de calitate cuprinse în contracte — sînt doar cîteva din aspectele pe care participanții la conferințe le-au criticat, cerînd uniunilor cooperatiste să treacă cu mai multă hotărîre la sprijinirea cooperativelor pentru a rezolva mai bine problemele de valorificare.

În conferințe a fost apreciată preocuparea uniunilor cooperatiste pentru respectarea în toate cooperativele agricole a democrației cooperatiste, a disciplinei și răspunderii în muncă. Există mai multă grijă pentru aplicarea prevederilor statutului cooperativei agricole, adunările generale din unități li se supun, în general, spre aprobare și dezbatere toate problemele care angajează bunul mers al cooperativei, folosirea fondurilor, efectuarea investițiilor. Au fost totodată amintite cazuri de încălcări ale principiilor democratice, președinți și consilii de conducere care se abat de la prevederile statutare. Mai sînt din păcate președinți de cooperative care nu respectă principiul muncii colective, manifestă indisciplină, îngîmfare, tendințe de a hotărî de unul singur. În cele mai multe locuri, unde s-au constat asemenea lipsuri, adunările generale au hotărît scoaterea din funcții a vinovaților.

Analizînd multilateral și alte obiective importante ale activității sectorului cooperatist al agriculturii celor două județe — realizarea planurilor de investiții, îmbunătățirea organizării, normării și retribuirii muncii în cooperativele agricole, dezvoltarea activităților anexe etc — conferințele au adoptat planuri de măsuri privind sarcinile uniunilor județene pe linia creșterii, în 1969, a producției agricole și întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producție.

În încheierea lucrărilor, cele două conferințe au ales consiliile uniunilor județene ale cooperativelor agricole. Președinte al Uniunii județene Ilfov a fost ales tov. **Marin Argint**, iar al Uniunii județene Constanța — tov. **Ion Iuga.**

Prietenii revistei

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Ștefan OLARU — președintele cooperativei agricole din comuna Palatca, județul Cluj :

Ne-ați semnalat că în ultimele luni, toți cei 12 cooperatori din comună, abonați la „Agricultura socialistă", nu au intrat în posesia revistei.

Direcția județeană de poștă și telecomunicații Cluj, căreia i-am semnalat acest fapt, ne-a informat că sesizarea dv. este întemeiată, iar vina pentru neprimirea abonamentelor revine unei salariate de la Oficiul poștal Cluj 10, care manifestă superficialitate în cartarea presei. Au fost procurate și vi s-au expediat toate numerele din revistă ce vă lipseau, iar funcționara a fost sancționată. În răspuns se mai precizează că măsurile luate vor asigura, pe viitor, distribuirea la timp a revistei către abonați, în toate satele și comunele județului.

Vă rugăm să ne informați în continuare despre felul cum este difuzată revista „Agricultura socialistă".

I.A.S. Cămăraș, județul Cluj :

Am primit adresa dv. prin care solicitați redacției contractarea a 31 de abonamente la revista „Agricultura socialistă" pe anul în curs. După cum am informat deseori cititorii, abonamentele la revista noastră se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții și nu prin redacție. De aceea am înaintat comanda dv. Direcției județene de poștă și telecomunicații Cluj, care ne-a promis că, prin oficiile sale, va asigura contractarea și expedierea abonamentelor solicitate de dv. Vă rugăm să luați legătura cu direcția amintită.

ÎNTREPRINDEREA 11 INSTALAȚII — MONTAJ BUCUREȘTI
SERVICIUL APROVIZIONĂRII,
B-dul Armata Poporului, nr. 10, sectorul 7, tel. 31.05.52

Oferă spre vînzare

unităților de stat și cooperatiste, fără repartiție, pe bază de comandă fermă :
— Aparataje electrice
— O gamă bogată de materiale electrice
— Diverse materiale sanitare și termosanitare
— Materiale de construcții
— Diferite profile pentru construcții
— Diferite piese de schimb.

Informații suplimentare veți solicita direct la serviciul de aprovizionare, unde se pot consulta și listele detaliate cu materiale

UZINA DE PRELUCRARE MASE PLASTICE BUZĂU
Str. Transilvaniei nr. 132

LIVREAZĂ

fără repartiție, pe bază de comandă fermă :

anvelope auto reeșapate de 200 x 20 ; 650 x 16 ; 670 x 15 ; 560 x 15 și 600 x 16 tractor.

Relații suplimentare puteți obține la telefon 34.25 sau 34.26, interior 106, 151, serviciul desfaceri.

O CERINȚĂ IMPERIOASĂ:

PERFECȚIONAREA CADRELOR DIDACTICE DIN LICEELE AGRICOLE

Constituind un element caracteristic epocii noastre, progresul rapid al științei pune în fața corpului profesoral sarcina de a-și însuși un volum din ce în ce mai sporit de informații și de a le transmite, cu mijloace adecvate, elevilor. Lucrul acesta reclamă, de bună seamă, o perfecționare continuă a cadrelor didactice, atît sub aspectul pregătirii de specialitate cît și a celei pedagogice.

În ultimul timp, această problemă a început să preocupe într-o mai mare măsură forurile care răspund de buna desfășurare a învățămîntului în țara noastră. Se poate spune chiar că, pentru profesorii care predau în școlile de cultură generală, perfecționarea pregătirii profesionale și metodice se desfășoară într-un cadru destul de bine organizat. Comisiile metodice județene organizează cu regularitate lecții deschise, sesiuni de referate pedagogice și științifice, simpozioane etc., a căror utilitate este indiscutabilă. Pe baza unor asemenea reuniuni profesionale are loc și generalizarea în școli a metodelor și mijloacelor celor mai moderne de predare.

Nu la fel stau însă lucrurile în privința profesorilor din învățămîntul profesional și tehnic, și îndeosebi al celor de la liceele de specialitate, printre care și cele agricole. Modul în care s-a desfășurat cel puțin pînă în prezent, activitatea metodică de perfecționare a cadrelor din unitățile școlare amintite, lăsată să se efectueze pe plan local, este departe de a fi satisfăcător. Aceasta, în ciuda faptului că tocmai cadrele didactice din acest domeniu simt mai mult nevoia unei continue îmbunătățiri a pregătirii profesionale și a măiestriei pedagogice.

Recent, Marea Adunare Națională a adoptat Legea privind statutul personalului didactic din Republica Socialistă România. În statut se precizează, printre altele, că pentru personalul didactic care predă obiecte de cultură tehnică generală și de specialitate în învățămîntul liceal de specialitate, profesional și tehnic, perfecționarea se va face prin Centrul de cercetare pedagogică și de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic. Firește, reglementarea este bine venită. Rămîne de văzut însă cum se va materializa prevederea respectivă în practică.

Întrucît liceele agricole, ca număr, dețin ponderea cea mai mare în cadrul liceelor de specialitate, socotim că ar fi de dorit să li se acorde o atenție sporită. În această privință aș avea de făcut o propunere. Și anume, **consider că ar fi util ca, în vederea asigurării unei legături strînse și permanente între liceele agricole și Centrul de cercetare pedagogică și de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic, să se stabilească în fiecare județ o unitate școlară-nucleu pentru cercetare științifică de specialitate și pedagogică. Acolo unde numărul liceelor agricole este mai redus se poate desemna o astfel de unitate pentru 2—3 județe limitrofe.**

Fiind într-un continuu contact cu Centrul de cercetare pedagogică și de perfecționare a cadrelor, liceul-nucleu ar putea să ajute celelalte unități școlare în organizarea activității de cercetare, în generalizarea metodelor și mijloacelor moderne utilizate în învățămînt. Aceasta ar duce la crearea unei rețele de cercetare de specialitate și pedagogică în cadrul liceelor agricole, fapt care s-ar răsfrînge în mod pozitiv asupra procesului instructiv-educativ. În plus, prin lucrările de cercetare la care vor fi atrași profesorii, li se va asigura acestora posibilitatea obținerii mai lesnicioase a gradelor didactice.

De bună seamă că întreaga activitate de perfecționare a cadrelor didactice din învățămîntul mediu agricol va trebui să se desfășoare sub directa conducere a Ministerului Învățămîntului, în strînsă colaborare cu direcția generală de resort din Consiliul Superior al Agriculturii.

Ing. Ioan Olimpiu LUCA
directorul liceului agricol Fundulea, județul Ilfov

ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC ÎN PRAGUL „VACANȚEI MARI"

După patru luni

Cu aproape patru luni în urmă, revista noastră a întreprins un raid-anchetă în județele Buzău și Vrancea, pentru a analiza cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic la început de „an școlar".

În general, constatările punctate atunci nu erau deloc îmbucurătoare, nici în privința organizării cercurilor, nici a desfășurării propriu-zise a lecțiilor. În sugestiile pe care le făceam, subliniam între altele, necesitatea de a se acorda atenția cuvenită utilizării materialului didactic repartizat, adaptării expunerilor la specificul de producție al fiecărei unități, și a unei îndrumări mai operative a lectorilor de către organele județene cărora le revine această sarcină.

Acum, cînd potrivit instrucțiunilor cu privire la organizarea învățămîntului respectiv, activitatea cercurilor se încheie, ne-am gîndit să aruncăm din nou o privire în cele două județe, de data aceasta oprindu-ne asupra rezultatelor muncii, astfel încît concluziile să poată fi pe cît posibil utile în viitorul an de învățămînt.

Din capul locului vom consemna adevărul, binecunoscut azi, că învățămîntul agrozootehnic a contribuit și contribuie în foarte mare măsură la ridicarea nivelului de cunoștințe ale oamenilor. Nu există cursant care să fi participat cu conștiinciozitate la lecțiile teoretice și practice pe parcursul celor trei ani prevăzuți, ori la ciclurile de aprofundarea cunoștințelor, care să nu-și fi lărgit orizontul priceperii lui în sectorul agricol unde lucrează. De aceea, ne-a surprins faptul — și îl notăm tocmai spre a se trage învățăminte de viitor — că nici în județul Buzău, nici în Vrancea n-a existat în iarna aceasta o preocupare suficientă din partea organelor agricole pentru a se constitui mai multe cercuri de anul I și a se atrage către lecții tineretul și femeile. Deși în raidul amintit atrăgeam atenția asupra acestei deficiențe, deși era timp destul pentru a se lua măsurile corespunzătoare, lucrurile au rămas la stadiul inițial. Ceva mai mult în nouă cooperative din județul Buzău — printre care cele din Chiojdu, Brătilești, Lopătari, Mărgăritești, Mînzălești și Pleșești — nu a fost organizat nici un cerc de învățămînt. La cooperativa din Limpeziș, unde atunci nu găsisem funcționînd nici un cerc, deschiderea cursurilor s-a făcut extrem de tîrziu și numai la insistența organelor agricole județene.

Credem că ar fi în interesul cooperativelor agricole întrucît o asemenea problemă nu se pune în I.A.S.-uri și I.M.A.-uri, unde întreaga masă a lucrătorilor este cuprinsă la formele de învățămînt organizate în timpul iernii ca acum, la bilanțul cursurilor, să se analizeze minuțios în ce direcție trebuie îndreptate viitoarele eforturi cu privire la instruirea oamenilor și să se întocmească o evidență clară a celor care încă nu au participat la învățămînt.

O a doua problemă asupra căreia socotim că trebuie să ne oprim este aceea a conținutului lecțiilor.

Cu patru luni în urmă, subliniam că unii lectori încă procedează formal, făcînd expuneri pur teoretice, după manual, neutilizînd exemple din activitatea de producție a unității respective. Din constatările specialiștilor care au controlat în timpul iernii activitatea cercurilor, la Limpeziș, despre care am mai amintit, inginerul Marin Duță, tocmai după acest „calapod" a predat lecțiile, deși i s-a atras atenția asupra greșelii săvîrșite. Tot în generalități au plutit expunerile și la unele cooperative, ca cele din Cochirleanca, Largu sau Vintileanca, județul Buzău.

Realitățile din unități au demonstrat că peste tot locul unde cursanții vin cu regularitate și cu tragere de inimă la cursuri, ei sînt atrași de miezul interesant al problemelor expuse. Dacă acest adevăr a fost înțeles pe deplin de către tot mai mulți lectori, în unele unități s-a mai practicat încă sistemul „lasă că știu eu" că la cooperativele din Cîmpuri sau Mărășești, județul Vrancea, unde cei care trebuiau să predea noile cunoștințe ar fi trebuit ei înșiși instruiți. De ce, ne întrebăm, nu s-au organizat, în asemenea cazuri, schimburi de experiență — pe care, de altfel, instrucțiunile cu privire la organizarea învățămîntului le prevăd — cu lectori cum sînt inginerii Nela Dimitriu (Cotești), Constantin Cojan (Popești), Lina și Eugen Cherciu (Obilești) sau Bernard Herșcu (Vulturul) care s-a străduit permanent să ofere un conținut viu, atractiv, lecțiilor? Iată o nouă învățătură pentru anul viitor.

Lecții atractive s-au ținut pretutindeni unde lectorii au folosit broșurile, planșele, pliantele, diafilmele și filmele agricole. Din păcate însă, în multe cooperative, acest valoros material documentar n-a ajuns la cunoștința cursanților. În unitățile agricole ale județului Buzău au fost difuzate 1 350 de diafilme, iar în județul Vrancea peste 1 000. „Dar numeroase unități nu dispun de aparate de proiecție, observa inginerul D. Andronache, directorul Casei agronomului din Panciu. Astfel, diafilmele stau în sertare".

Din ce cauză oare? Două mari întreprinderi au executat mii de asemenea aparate. În cele mai multe cazuri este vorba firește, de dezinteres din partea conducerilor unităților agricole.

Dar filmele?

„Întreprinderea cinematografică nu prea și-a onorat contractele încheiate cu cooperativele, ne spunea inginerul Nicolae Alexandrescu, din Direcția agricolă a județului Vrancea. În unele unități „caravana" respectivă n-a sosit nici pînă acum..."

— Am contractat trei filme documentare, ne-a arătat și inginerul Dan Mișcovici, de la cooperativa „Victoria socialismului" din comuna Pogoanele, județul Buzău. Dar pînă la mijlocul lunii martie, cursanții noștri nu le-au văzut..."

Nu vom prezenta date statistice cu privire la graficul lecțiilor, întrucît chiar acolo unde, cu cîteva zile în urmă nu se încheiaseră cursurile, mai erau de recuperat doar cîteva expuneri. Există chiar posibilitatea întregirii temelor fixate inițial. Vom sublinia însă necesitatea ca încheierea anului de învățămînt să se facă respectîndu-se recomandarea din „instrucțiuni", ca ultimele două lecții să fie neapărat de sinteză, axate pe problemele organizatorice și măsurile tehnice cerute de îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul în curs.

AL. RAICU

Treptele micii industrii sătești

Ne aflăm în incinta unei expoziții a Centrocoop-ului, unde numeroase obiecte, care din lipsă de spațiu ședeau aproape înghesuite, prezentau o varietate, un colorit și o linie perfectă. Era într-adevăr, o sinteză a muncii miilor de meseriași ai unităților de prestări publice aparținînd cooperației de consum.

Mi-am amintit atunci de femeile și bărbații aceia aplecați asupra lucrului lor în încordare și liniște, cu un fel de solemnitate aș spune, în atelierele celor 21 de unități de prestări din comuna Diosig și în cele 36 de unități similare ale comunei Săcueni, județul Bihor. Ce nu executau ei? Mă uimiseră atunci eleganța costumelor „de gata", iscusința utilizării deșeurilor pentru confecționatul unor modele de sandale pe care și le-ar fi voit cele mai cochete cumpărătoare, ba și stropitorile sclipitoare de la atelierul de tinichigerie. Președintele cooperativei din Diosig, Dumitru Coita, îmi explicase că pe zi ce trece locuitorii comunei ridică probleme noi în materie de prestări de servicii, încît este necesară nu numai muncă, ci și fantezie, pentru a găsi soluțiile adecvate lărgirii profilelor solicitate.

Fenomenul este specific azi aproape tuturor marilor localități rurale ale țării și tovarășul Iosif Popa, vicepreședinte al Uniunii centrale a cooperativelor de consum, arăta că din anul 1966 pînă în prezent, adică în numai trei ani și ceva, au fost înființate la sate peste 18 000 de unități de prestări de servicii.

În acest an, vor fi organizate alte 2 500 de unități și 100 de brutării, intenționîndu-se să fie atrași către acest sector încă 5 000 de meseriași.

Cît de intensă este cererea omului satului contemporan de a avea la îndemînă servicii cît mai diverse, reiese din faptul că numărul profilelor unităților de prestări înființate trece acum de 120, față de numai 48 cu cît s-a pornit la drum, la 30 decembrie 1965.

Sigur că pentru a acoperi necesarul de meseriași se iau măsuri corespunzătoare.

— De pe acum, în unitățile noastre activează 1 200 de meseriași pregătiți în școli proprii, ne spunea tov. Nicolae Buidea, directorul general al direcției de prestări de servicii. În prezent, urmează cursurile, la cele 13 grupuri școlare organizate, alți 6 100 de tineri — fii de țărani cooperatori, care după absolvire se vor întoarce la atelierele organizate în satele lor.

Dar clădirile? Aproape în toate județele țării, conducerile cooperativelor de consum caută cu febrilitate — tocmai în scopul lărgirii rețelei de noi unități de prestări — localuri adecvate. Se ivesc însă pretutindeni greutăți. De aceea, pentru a se rezolva problema respectivă, Centrocoop-ul a organizat, sub conducerea unei direcții generale de specialitate, în întreaga țară, 16 întreprinderi de construcții care utilizează proiecte proprii. Numai în acest an se construiesc peste 60 de noi complexe meșteșugărești. Mobilierul și numeroasele utilaje ale noilor complexe sînt realizate în mare parte tot de către întreprinderile Centrocoop-ului, cum sînt cele din București, Oradea etc.

După cum se vede, asistăm la un proces de modernizare a activității de prestări de servicii la sate, la reînvierea vechilor noastre meșteșuguri, la valorificarea cu o pricepere demnă de urmat a resurselor locale sătești. Amintita expoziție a Centrocoop-ului constituie, în această privință, un adevărat simbol.

I. ALEXANDRU

Studenții anului IV al Facultății de horticultură de la Institutul agronomic din București, la una din orele de practică în sere

Foto : AGERPRES

Constatări de lector

Zilele trecute și-au încheiat activitatea și cele 3 cercuri de învățămînt agrozootehnic, toate de anul trei, care au funcționat în această iarnă în cooperativa noastră. Și cum sfîrșitul oricărei acțiuni te îndeamnă la restrospecție, voi încerca, succint, să consemnez cîteva din constatările mele de lector coordonator.

Mai întîi, o precizare. Spre deosebire de alți colegi, pe care i-am auzit adesea plîngîndu-se de frecvența slabă a cursanților la lecții, de-a lungul întregului an de învățămînt noi n-am avut probleme de asemenea natură. Mai mult chiar, la unele lecții, și nu puține au fost acestea, au luat parte și cooperatori care nu erau înscriși la cursuri. Ce i-a îndemnat către sălile de curs?

Înainte de toate, convingerea lor tot mai fermă că fără învățătură nu se mai poate face azi agricultură. Apoi, interesul trezit de tematica cercurilor. Căci, trebuie să relev că, atît la cercul de cultura plantelor de cîmp, cît și la cele de legumicultură și zootehnie au fost abordate teme dintre cele mai esențiale, care oglindesc cu adevărat noul în agricultura noastră. Agrotehnica culturilor irigate (cooperativa cultivă în sistem irigat 917 din totalul de 1053 de hectare pe care le deține), eșalonarea producției de legume și folosirea adăposturilor din mase plastice în legumicultură, prepararea nutreturilor fibroase și grosiere sînt doar cîteva din temele importante care au făcut obiectul a o bună parte din lecții.

Pe lîngă alegerea unor teme interesante, am căutat permanent să dăm lecțiilor un caracter cît mai atractiv. Lucrul acesta l-am asigurat îndeosebi printr-o perfectă adaptare a conținutului lecției la condițiile din unitate. În ce mă privește, n-a existat lecție în care să nu fac referiri concrete la diverse situații întîlnite în cooperativă, să nu compar rezultatele diferitelor brigăzi sau echipe etc. Pentru a evidenția însemnătatea arăturii de toamnă la cultura florii-soarelui, de pildă, am insistat asupra realizărilor a două brigăzi — una condusă de Tudor Lascu, iar cealaltă de Iacob Șerban — care, în condiții similare de lucru, prima semănînd însă în ogor de toamnă, iar a doua în arătură de primăvară, au obținut producții medii cu totul diferite, de 2206 și respectiv 1718 kg la hectar. Am observat că de fiecare dată cînd se fac asemenea referiri, oamenii devin mai interesați, dornici de discuții, lecțiile transformîndu-se în adevărate colocvii.

Tot în scopul asigurării unui grad sporit de atractivitate a lecțiilor, atît eu cît și ceilalți lectori ai noștri am folosit din plin materialul didactic de care dispunem — planșe, grafice, mostre de plante, diafilme — și am organizat demonstrații practice. Apreciez, că diafilmele, pe care le-am utilizat la majoritatea lecțiilor, constituie materialul didactic cel mai instructiv, pe care ar trebui să se pună cea mai mare bază în viitor. Cît privește organizarea demonstrațiilor practice, este de dorit ca acestea să prezinte lucruri cu adevărat noi. La cercul de creșterea animalelor, bunăoară, medicul veterinar Maria Geană a mers pînă acolo încît, în cadrul unor asemenea demonstrații, a făcut chiar unele disecții, operații care i-au atras foarte mult pe cursanți, înarmîndu-i cu o seamă de cunoștințe în domeniul prevenirii bolilor.

O dată terminate cursurile, de bună seamă că nu considerăm activitatea de instruire a membrilor cooperatori încheiată. Dimpotrivă. Vom organiza instructaje înainte de executarea lucrărilor mai importante, îi vom îndemna pe foștii cursanți să citească lucrări de specialitate. Și, mai ales, vom căuta ca „vacanța mare" a acestora să constituie o perioadă de aplicare cu strictețe în practică a cunoștințelor dobîndite.

Ing. Iordache I. DOBRESCU
de la cooperativa agricolă din Măgureni-Călărași, județul Ialomița

INSTANTANEE

Opt din optzeci!

Pasiunile se transmit. Fiilor le sînt transmise de părinți, ginerilor... de către socri. Marcu Radu din Chirnogeni a transmis celor patru copii și trei gineri ai săi „patima" albinăritului. Recent a avut loc conferința apicultorilor din județul Constanța, la care au luat parte vreo 80 de delegați. Familia lui Marcu Radu a fost reprezentată la conferință de opt persoane cu drept de vot deliberativ. Opt din optzeci!

Descendență

Cazurile sînt rare și de aceea îl consemnăm. Recent, la ferma zootehnică Ocna Mureș a I.A.S. Aiud, județul Alba, vaca „Laleaua", din lotul ingrijitorului Pompei Grozavu, aflată în al doilea an de reproducție, a adus pe lume 3 urmași. Mai bine zis urmașe.

Avînd în vedere că în anul trecut la prima lactație, Laleaua a dat nu mai puțin de 3 500 de litri de lapte, ne dăm seama ce mult va avea de lucru mulgătorul Grozavu peste trei ani, cînd vor intra în producție cele trei vițele — surori. Căci, vorba aceea, fiicele n-or să-și facă de rușine mama.

Plan și bilanț

Consultînd ultimele trei-patru planuri anuale de producție în vederea întocmirii planului pe 1969, consiliul de conducere al cooperativei agricole din satul Merii Petchi, județul Ilfov, a băgat de seamă că-și propusese de fiecare dată cam aceleași sarcini. În afara modificării intrucitva a producțiilor, în sensul creșterii lor, la fel fusese repartizată în fiecare an suprafața arabilă pe culturi, aproape aceleași rămăseseră efectivele de animale și structura lor.

Așa nu mai merge, și-au spus unii membri ai consiliului. Trebuie să schimbăm cifrele de plan. Și nu se știe cum se face că ei n-au propus nici recolte mai mari, nici animale mai multe. În schimb, au propus ca la o producție globală aproximativ egală cu cea de anul trecut, să se consume vreo sută de mii de zile-muncă în plus. Pînă la urmă prevederea aceasta a fost respinsă în adunarea generală, cooperatorii neacceptînd să-și fure singuri căciula. Așadar, și planul pe 1969 este aidoma ca cele precedente. Dar dacă se aseamănă planurile, nu-i obligatoriu să fie identice și bilanțurile. Căci bilanțul, într-o măsură incomparabil mai mare decît planul, însumează aportul fiecărui cooperator.

Ați curățat hornurile?

Deși iarna e pe sfîrșite, întrebarea își mai găsește totuși rostul. O atestă un caz petrecut, de curînd, în comuna Bogdana, județul Teleorman.

Folosind pentru încălzire brichete de cărbuni, dar neavînd grijă să curețe la vreme hornurile sobelor, Ilie Ignat și soția sa au plătit această neglijență cu prețul vieții. Asemenea cazuri, de asfixie, au mai fost semnalate în ultima vreme în presă. Îngrijiți-vă, deci, să chemați coșarul.

Doriți să luați o măsură utilă de prevedere pentru gospodăria dv.?

Administrația Asigurărilor de Stat
vă pune la dispoziție
„ASIGURAREA COMPLEXĂ A GOSPODĂRIEI"

Încheierea acestei asigurări vă dă posibilitatea:

- **să obțineți despăgubiri pentru pagubele produse bunurilor de numeroase riscuri;**
- **să încasați sumele asigurate pentru urmările accidentelor întîmplate la domiciliu;**
- **să obțineți acoperirea sumelor datorate în calitate de locatar, față de proprietar, pentru unele pagube la imobil, precum și a celor datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor, la domiciliul dv.**

Prima anuală este de numai 0,20% calculabilă asupra sumei asigurate.

FABRICA DE CUIE SÎRMA ȘI LANȚURI GALAȚI

Bd. George Coșbuc, nr. 251

LIVREAZĂ:

- **Cuie construcții gama 1,8—4,00;**
- **Ținte albe 1,2—1,6;**
- **Cuie tablă 2,0—2,2;**
- **Cuie wagnere;**
- **Cuie turnătorie;**
- **Lanțuri industriale în gama 20—38 mm.**

Solicitanții se vor adresa la M.I.M. — D.A.D. București, pentru obținerea repartițiilor.

VARIETĂȚI

DE LA LUME ADUNATE

CU VOCE TARE

Cea mai bătrînă funcționară de la oficiile stării civile din R.F.G., Mathilde Brinkmann, și-a sărbătorit a 90-a aniversare. „Tanti Tilda" a oficiat de 48 de ani mii de căsătorii și mai oficiază și astăzi la cerere specială, deși voia încă în urmă cu 15 ani să se retragă din acest post. Este drept însă că acum un „da" spus în șoaptă nu mai este suficient pentru „tanti Tilda", care nu mai aude bine. Candidații la căsătorie trebuie acum să-și spună tare și clar „da"-ul lor în cornetul acustic pe care „tanti Tilda" îl ține la dispoziția lor.

PASĂRI, FEL DE FEL...

La Expoziția permanentă a realizărilor economiei naționale a U.R.S.S. s-a deschis un concurs al păsărilor cîntătoare și al celor decorative crescute de amatori. Atenția vizitatorilor a fost atrasă de coțofana Iașka, deținătoarea unui premiu întîi la un concurs internațional al păsărilor din aceeași specie. Iașka reușește să pronunțe cu claritate unele cuvinte rusești, fapt care a atras foarte mult simpatia vizitatorilor. Menatul — o pasăre din sud — caută, de asemenea, să imite vocea umană. Dar pînă în prezent nu a reușit să pronunțe decît un singur cuvînt : „Serioja", prenumele stăpînului său. Expoziția numără peste 200 de păsări și va rămîne deschisă pînă în primăvară.

EXISTĂ ȘI ASTFEL DE „LUPI" DE MARE

Un rechin de 6 m a fost capturat de un vas de pescuit iugoslav în nordul Mării Adriatice la circa 30 km de Rovinj (Istria). A fost nevoie de nouă oameni pentru a aduce rechinul pe bord și a-l ucide. În interiorul său s-au găsit resturile unei... oi.

„CONCURENȚA" DEVENISE SERIOASĂ

Aviatorii militari din comitatul Suffolk (Anglia) au acum concurenți serioși. Doi băieți, Max și Tom Dalison, au construit un zmeu pe care l-au înălțat pînă la 400 metri altitudine, amenințînd, fără voie, securitatea zborurilor avioanelor cu reacție ale bazei militare din apropiere. Administrația aeroportului a ajuns la un compromis cu micii săi concurenți. Pilotul B. Heivard a invitat băieții la bază, unde pînă atunci nu călcase picior de civil, și le-a arătat toate avioanele, ba chiar i-a și plimbat cu ele. În schimb, copiii au promis să reducă altitudinea la care își înalță zmeul, aceasta neavînd voie să depășească 60 m.

ZIG — ZAG

Proprietarul unui magazin își dojenește subalternul.

— Este deja ora 12! Pentru ce vii așa de tîrziu la servici?

— Ah, dacă ați ști ce mi s-a întîmplat! Zece ore am fost într-o stare de inconștiență.

— Cum așa, ce-ai pățit?

— Am dormit ca mort!

La ora cinci dimineața, un ceasornicar este sculat din somn de soneria telefonului :

— Aici Mac Intosh, spune o voce. Cît este ceasul?

— Dumneata nu ești în toate mințile, replică ceasornicarul; cum mă trezești așa pur și simplu ca să mă întrebi cît e ceasul? N-ai ceas?

— Ba am, bineînțeles, răspunde vocea, dar vi l-am adus aseară la reparat.

— Băiețele, nu-ți este rușine să fumezi? Oare așa te învață la școală?

— Dar încă nu merg la școală!

Un șoarece a căzut într-un cazan cu vin. În timpul acesta, pe acolo a trecut o pisică.

— Scoate-mă de aici și apoi poți... să mă și mănînci, a început el să se roage.

Pisica și-a lăsat coada în cazan, șoarecele s-a agățat de ea și, ieșind afară, s-a grăbit să dispară în ascunzătoare.

— Așa ne-a fost vorba?, i-a reproșat pisica supărată.

— Păi de la început nu trebuia să greșești, i-a răspuns șoarecele. Cum poți avea încredere în cineva beat?

Bill îi face o vizită prietenului său Jim, pe biroul căruia observă o scrumieră plină cu mucuri de țigară.

— Știam că doctorul ți-a recomandat să nu fumezi!

— Într-adevăr, mi-a zis să mă mențin la 10 țigări pe zi. Dar am mai fost la alți doi doctori, care mi-au spus același lucru, așa că asta face exact un pachet și jumătate de țigări pe zi.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

LACTATE

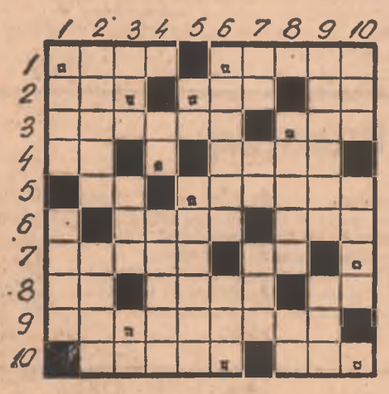

ORIZONTAL : 1) Arbore cu fructe comestibile — Torent de apă ; 2) Înarmat cu arc — A deschide gura — ... la Dorna ! ; 3) Cutie craniană — Protejează capul (pl) ; 4) Unitate de timp — Obținută din bumbac ; 5) Cal dobrogean — Rude ale balenelor, în mările calde ; 6) Contribuție (fig). — Din familia cerbului ; 7) Pui de cerb — Una din șapte ; 8) În pantă ! — Acelea — Una și alta ! ; 9) Căsătorit din nou ; 10) Capitală din America ... tină — Între Lugoj și Timișoara ;

VERTICAL : 1) Înghețată — Zăvor ; 2) A tărăgăna — ... entul înotătorilor ; 3) La locul natal (fig) — În ... — Gospodărie ; 4) În zadar — Semn muzical ; 5) ...tuos — Vas metalic cu pansamente ; 6) Specie de brînză fină — Casă ; 7) Calciu — Aluminiu — Se scurge din laptele prins ; 8) Mamifer acvatic rozător (pl) — Alifie ; 9) Înzestrate — Fire ; 10) Măsuri pe ogoare — Verb ... cu primire ;

NOTA : Înscrieți în căsuța însemnată două sortimente de brînză.

Ion PASCAL

Din programul de televiziune

pe săptămîna 30 martie — 5 aprilie

DUMINICĂ : **Programul I :** 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ?; 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari; 10.00 — ORA SATULUI. **Din cuprins :** ● Graficul săptămînii : Viteza de lucru la semănat poate fi mult sporită ! ● Reportajul emisiunii : Răsplată binemeritată ● Pentru specialiști : Noi sisteme de paletizare și ambalare a legumelor ● Buletinul agrometeorologic ● Cîntece și jocuri populare românești ; 11.00 — Concurs internațional de judo; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Publicitate; 12.45 — Concert simfonic; 13.40 — Artă plastică; 14.00 — DUMINICA SPORTIVĂ : ● Campionatul mondial de hochei pe gheață. Cehoslovacia — Suedia ● Fotbal ● Caleidoscop în imagini; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.15 — După datină străbună; 19.45 — Film artistic: „Seducătorii". Premieră pe țară; 21.30 — Digul — film documentar; 21.40 — „Muzică de cameră... TV" — Emisiune muzical-distractivă; 22.20 — Aspecte de la campionatul mondial de hochei U.R.S.S. — Canada; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.15 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Expediție geografică; 20.20 — Desene animate; 20.30 — Studioul mic: „Sanda" de D. R. Popescu; 21.05 — Capodopere ale muzicii universale; 21.45 — Închiderea emisiunii.

LUNI: 17.30 — Telex TV; 17.35 — TV pentru specialiștii din industrie; 18.05 — Limba franceză. Lecția 53; 18.30 — Alma-Mater — emisiune pentru studenți; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Actualitatea științifică; 20.00 — Desene animate; 20.10 — Roman folleton: Forsyte Saga" (XXII) ; 21.00 — Între metronom și cronometru. Emisiune-concurs; 22.00 — Prim plan; 22.25 — Gong; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MARȚI : 17.30 — Telex TV; 17.35 — Emisiune pentru elevi; 18.05 — Limba engleză. Lecția 52; 18.30 — Emisiune pentru copii; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Tele-universitatea ; 20.00 — Seară de teatru: „Hora domnițelor" de Radu Stanca; **În pauze :** ● Cronica muzicală de Petre Codreanu ● Calendar UNESCO: Alecu Russo; 22.20 — Varietăți pe peliculă; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. Lecția 53 (reluare); 11.30 — Limba engleză. Lecția 52 (reluare); 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști. Medicină ; 18.05 — Limba germană. Lecția 49 ; 18.30 — Club XX — emisiune pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — În direct... de la Cluj ; 19.45 — Căsuța poștală 111; 20.00 — Avanpremieră; 20.10 — Telecinemateca: „Al 41-lea"; 21.40 — Publicitate; 21.45 — Monografii contemporane ; 22.00 — Itinerar european (VI); 22.15 — Recitalul baritonului Octav Enigărescu (Interviziune) ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii

JOI: **Programul I:** 11.00 — Limba germană. Lecția 49 (reluare); 11.30 — Consultații pentru elevi; 12.00 — Închiderea emisiunii; 17.30 — Telex TV; 17.35 — Consultații pentru elevi; 18.05 — Limba rusă. Lecția 49; 18.30 — Studioul pionierilor: Jurnal de vacanță;19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Tribuna economică; 19.45 — O interpretă îndrăgită a cîntecului maramureșan: Angela Buciu; 20.00 — Desene animate; 20.10 — Seară de teatru: „Sase personaje în căutarea unui autor" de Luigi Pirandelo; 22.10 — Cîntă Alexandru Jula; 22.20 — „Tezaurul lui Gala Galaction" — Film ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Telex TV; 20.05 — Concert simfonic; 20.50 — Film artistic: „Prea tîrziu" — o producție a studiourilor din R. P. Ungară; 22.30 — Închiderea emisiunii.

VINERI: 10.30 — TV pentru specialiști. Medicină (reluare); 11.00 — Consultații pentru elevi; 11.30 — Limba rusă. Lecția 49 (reluare); 12.00 — Limba spaniolă. Lecția 53; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.00 — Limba spaniolă Lecția 53 (reluare); 17.30 — Campionatele internaționale de natație ale României. Transmisiune de la Cluj; 18.30 — La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Emisiune consacrată Zilei sănătății; 19.45 — „La tulpina fagului". Muzică populară românească; 20.00 — Film artistic: „Denunțătorul". Coproducție franco-italiană; 21.40 — Mult e dulce și frumoasă... emisiune de limbă română; 22.00 — Reflector; 22.15 — Muzică ușoară românească; 22.30 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice. Budapesta; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ: **Programul I:** 17.30 — Campionatele internaționale de natație ale României; 18.30 — Emisiune pentru școlari; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Cadran; 20.00 — Teleenciclopedia; 21.00 — Romanțe interpretate de Cornelia Frățilă; 21.10 — Film serial: „Bonanza"; 22.00 — „Cărți de vizită" — emisiune muzical-distractivă; 22.30 — „Madrigal"; 22.40 — Parada vedetelor; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.15 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Telex TV; 20.05 — Parada formațiilor de muzică ușoară; 20.20 — Căpitanul Kloss — un nou erou de serial pe micul ecran; 21.10 — Revista revistelor; 21.30 — Recitalul de sîmbătă seară; 22.10 — Agenda artistică; 22.30 — Închiderea emisiunii.

VĂ PREZENTĂM: ÎNTREPRINDEREA INDUSTRIALĂ DE STAT „FLAMURA ROȘIE" DIN SIBIU

Flaro

„Flaro". Un cuvînt familiar fiecăruia dintre noi. L-am citit adesea pe stilouri și creioane rezervoare, pe penițe, cutii de ace și pioneze, pe frumoasele flori din material plastic, care nu se deosebesc aproape cu nimic, nici măcar ca parfum, de cele naturale. Diferite accesorii pentru industria textilă, ace de cusut, andrele, croșete, accesorii pescărești și alte produse și bunuri de larg consum poartă, imprimat pe ele, marca **„Flaro"**, inițialele binecunoscutei întreprinderi **„Flamura roșie" din Sibiu.**

Trecut și prezent

Calendarul ne arată că nu peste multă vreme întreprinderea va sărbători o jumătate de veac de existență. Să ne întoarcem, pentru o clipă, spre anii de început. „Ghid", ne-a fost tov. Victor COMANICI, șeful serviciului plan, unul dintre cei mai vechi oameni din fabrică. O mică făbricuță a cărei principală producție o constituia plicurile. De toate felurile — plicuri poștale, comerciale, plicuri pentru

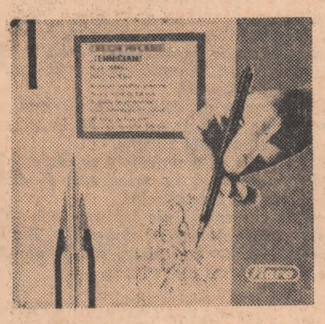

Creion mecanic „Tehnician"

cărți de vizită — mari și mici, pe atunci oamenii făceau doar plicuri. Ulterior, s-au adăugat articolele din metal — produse de papetărie — pioneze, penițe, compase, jucării. Mai apoi ace de cusut. Prin anul 1937 se extind produsele de librărie-papetărie (registre, carnete, dosare, coperți, facturiere). Bineînțeles că majoritatea lucrărilor se făceau manual. Abia în 1938 se aduc primele mașini de confecționat tuburi textile din hîrtie.

Și iată-ne ajunși în anii noștri. Situația este schimbată din temelii. Încă de la naționalizare se fac primii pași spre profilarea întreprinderii. În acest scop, sînt comasate aici mai multe întreprinderi din oraș și împrejurimi cu specific apropiat. Alte amănunte ni le furnizează tov. Nicolae PĂRĂIANU, directorul adjunct al întreprinderii.

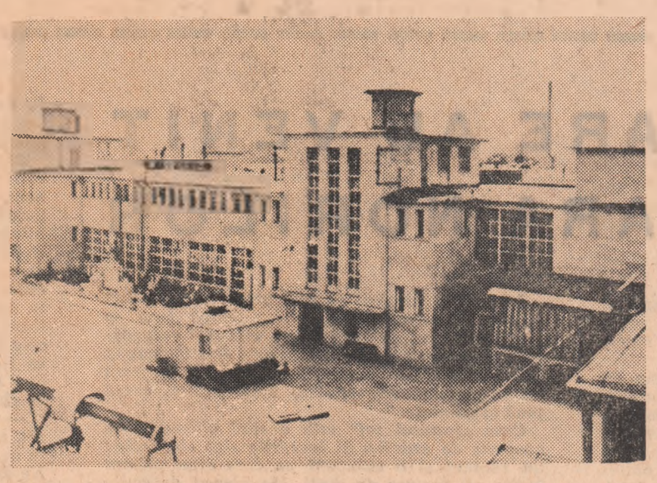

„Flaro" — Vedere parțială a întreprinderii

— **Anul 1954 marchează începutul reconstrucției fabricii cu hale noi, spațioase, cu anexe sociale (dușuri, băi, vestiare, spălătoare etc.)** ne spune interlocutorul. **În prezent se fac ultimele retușuri la diferitele hale noi, mutarea unor secții, printre care secția „Metal", fiind o chestiune de zile. Potrivit programului stabilit, se va proceda astfel încît stagnarea unui utilaj din producție să nu fie, în medie, mai mare de 24 de ore. Lucrul acesta va permite continua dezvoltare a întreprinderii, omologarea și darea în producție a noi și noi produse.**

Vorbind despre dezvoltare, **„Flaro"**, a cunoscut o continuă utilare cu mașini de înaltă productivitate. Printre acestea trebuie amintite 19 mașini de injecție pentru accesorii în industria textilă, alte 18 mașini de injecție a masei plastice pentru stilouri și flori, linia complet automatizată care execută tuburile cu pastă de scris.

Om al cifrelor, tov. Ilarie OCNERIU, contabil șef ține să precizeze :

— **Fabricăm circa 3 500 de sortimente, constînd în accesorii și piese de schimb pentru industria textilă și bunuri de larg consum. Toate produsele noastre sînt rentabile. Valoarea producției globale realizată anul trecut a ajuns la 146 000 000 lei. Pentru acest an avem prevăzută o producție globală cu 19 000 000 lei mai mare ca în 1968, iar în comparație cu anul 1950 de 8 ori mai mare. Față de 1968 vom reduce prețul de cost cu 2 600 000 lei. Pentru reducerea nivelului de cheltuieli la 1 000 de lei producție-marfă colectivul nostru s-a angajat să realizeze în 1969 o economie peste plan de 1 500 000 lei și beneficii suplimentare tot de 1 500 000 lei.**

Produsele **„Flaro"** au întrunit și sufragiile cumpărătorilor de peste hotare. Început în urmă cu 3 ani, exportul unor produse aduce anual venituri de circa 1 000 000 lei. Florile, pilniile pentru industria textilă, trusele de șurubelnițe, garniturile sare-piper, cîrligele pentru agățat obiecte de reclamă — purtînd marca fabricii **„Flaro"** — sînt binecunoscute și apreciate în Cehoslovacia, Grecia, Libia, Polonia, Siria, Suedia, Ungaria.

Creșterea producției anului acesta se va face, printre altele, și pe seama **realizării de noi produse.** Este vorba de 80 de noi sortimente de accesorii pentru industria textilă, produse în majoritate din mase plastice, de 400 de sortimente de accesorii metalice, de noi modele de stilouri și pixuri cu pastă, peniță cu vîrf de iridium etc.

Aspect din atelierul de matrițerie

Autoutilarea la loc de cinste

În afară de înzestrarea fabricii cu mașini realizate în alte uzine, Întreprinderea „Flamura roșie" din Sibiu a proiectat și executat în regie proprie, sau prin colaborare, unele utilaje strict necesare. Cele 22 de utilaje și instalații realizate anul trecut aici prin autoutilare au adus economii de peste 300 000 lei valută.

— **De altfel, anul trecut, peste 10 la sută din totalul utilajelor existente în întreprindere au fost realizate în cadrul acțiunii de autoutilare,** spunea de curînd directorul unității, tov. Silvestru MOLDOVAN. **Anul acesta, ponderea autoutilării va mai spori cu 1,2 la sută. Aceasta reflectă preocuparea colectivului nostru în direcția autoutilării. Pe viitor vom urmări această acțiune — mă refer la realizări îndeosebi — la fel ca și pe ceilalți indicatori de plan. Putem spune că în întreprinderea noastră s-a creat o tradiție în dezvoltarea de utilaje specifice prin autoutilare.**

Despre perspectivele ce stau în fața întreprinderii în acțiunea de autoutilare ne-a vorbit și inginerul șef adjunct tov. Ion BLAGA. Pentru 1969, de pildă, sînt prevăzute a fi realizate alte 25 de utilaje, printre care presă pneumatică de masă, instalație de normalizat sîrmă, instalație de nitrurare, presă de balotat deșeuri, mașini de frezat limbi de stilou. Aceste utilaje se află în diferite faze de execuție. Realizarea lor va evita cheltuieli de peste 400 000 lei valută. **„În afară de economii, prin autoutilare scurtăm termenii în raport cu achiziționarea din afară, obținem însemnate beneficii peste plan și înregistrăm o mare creștere a productivității muncii"** — a declarat, în încheiere, interlocutorul nostru.

O adevărată mișcare de masă

O contribuție de seamă la realizarea problemelor tehnice din procesul de producție o aduce mișcarea de inovații, care, la **„Flaro"**, a căpătat un caracter de masă. Despre această latură a activității creatoare a colectivului acestei întreprinderi ne-a vorbit pe larg tov. ing. Victor CUPȘA, de la cabinetul tehnic.

— **Există în prezent la noi peste 800 de inovatori și raționalizatori din rîndul celor mai destoinici muncitori, ingineri și tehnicieni. Inițiativa creatoare a acestor promotori ai noului este orientată spre realizarea de soluții tehnice cît mai eficiente, la un nivel tehnic și calitativ din ce în ce mai bun. Dată fiind diversitatea problemelor pe care le ridică fiecare loc de muncă din întreprindere, a apărut necesitatea organizării „Cercului inovatorului", care participă activ la dezvoltarea mișcării de inovații. Vorbind „la concret", trebuie să amintesc că numai în 1968 s-au înregistrat 67 de propuneri, din care 40 de inovații au și fost aplicate. Eficiența lor economică ? Peste 1 750 000 de lei anual.**

Vîrtej cu inel

Dintre inovațiile de o deosebită importanță se cuvine să amintim : **„Un nou procedeu pentru confecționarea maioanelor pentru industria textilă"** — autor ing. I. Blaga, care a adus economii de 38 000 lei ; **„Dispozitiv de înfășurat arcuri spirale pentru creioanele cu pastă"** — autor **T. Cernătescu** — economii 220 000 lei ; **„Mecanizarea operației de debavurat tuburi textile din material plastic"** — autor ing. **I. Munteanu** — economii de 148 000 lei ; **„Procedeu și dispozitiv pentru confecționarea plicurilor pentru mine cu pastă"** — autor **T. Neamțu** — economii 288 000 lei. În afară de acestea, 9 utilaje de construcție complet originală, au fost înregistrate ca **invenții** și aduc întreprinderii economii anuale de circa 700 000 lei. Dintre cele mai importante citîm : **„Mașina automată de confecționat peniță de scris"**, care concentrează în mod original mai multe operații, reducînd procesul tehnologic de la 22 de operații la numai 5. Alte invenții realizate la **„Flaro" : „Aparat de încercat stilourile la scris", „Procedeu de fabricare a picherilor din polietilenă A. S.".**

Însoțit de tov. Paraschiva BODEA, din cadrul comitetului sindicatului, am făcut o vizită prin secțiile întreprinderii. Am văzut la lucru numeroși muncitori, șefi de echipă, șefi de ateliere și secții, pe

Trandafir deschis cu două ramuri

mulți dintre cei 253 de oameni care au fost distinși cu insigna de **„Fruntaș în întrecerea socialistă"**. Să enumerăm doar cîtiva dintre aceștia : **Gheorghe Alăman, Maria Ucenic, Gheorghe Roth, Oliviu Ciulea, Wilhelm Gross, Munteanu Maria II, Constantin Mihalache. Iosif Szöcs. Regina Toma, Iuliu Cszasar, Ioan Rău** și multi alții. Dar, despre munca lor, despre produsele finite ce ies din mîinile lor iscusite, despre activitatea și realizările secțiilor **„Termoplaste", „Stilouri și flori", „Metal", „Termorigide". „Tuburi textile"**, a **„Atelierului de matrițerie"**, într-un reportaj viitor.

Ion LEȘEANU

AGRICULTURA PE GLOB

NECTARINA — UN FRUCT AL VIITORULUI?

Oamenii de știință nu s-au putut pune de acord asupra originii acestui fruct. Unii susțin că este rezultatul unei hibridări naturale între piersic și prun, alții că ar fi un hibrid între migdal și prun. Pentru alții, nectarina ar fi țîșnit din mutația bruscă a unor soiuri de piersic, sub acțiunea unor agenți mutageni necunoscuți.

Toată lumea este însă de acord în aprecierea însușirilor nectarinei care e, de fapt, o piersică avînd pielița netedă și lucioasă. Pulpa ei este zemoasă, dulce, 160 g la litrul de suc și are o aromă de prună. Sîmburele se detașează ușor. Fructul este fixat solid de ramură, printr-un peduncul scurt.

Pentru cei care ar dori să cunoască mai amănunțit condițiile cultivării acestui fruct, revista franceză „Le Figaro agricole" precizează cerințele nectarinei.

Aria ei culturală se situează în regiunile temperate. Amplasarea unei culturi comerciale intensive cere cunoașterea precisă a marilor reguli care asigură reușita unei livezi: microclimatul, structura solului, portaltoii, tratamentele etc.

În general, nectarina are aceleași pretenții ca și piersicul: nu tolerează umiditate nici în sol, nici în atmosferă (o pluviozitate abundentă și o insolație slabă acționează nefavorabil asupra aromei fructului și asupra conținutului său în zahăr).

Îi convine orice sol sănătos, cu condiția să nu fie excesiv de calcaros, deoarece pomul se clorozează dacă conținutul în calcar activ depășește 10 la sută. Ideale ar fi terenurile aluvionale fertile. În regiunile mai nordice, unde pomul, care are o înflorire timpurie, este supus înghețurilor de primăvară, plantațiile pot fi amplasate pe pantele orientate spre sud-est sau sud, sau mai bine chiar, la adăpostul unor pereți cu copertine, avînd aceeași orientare.

În ceea ce privește portaltoii, se pot folosi — de altfel, experiențele sînt în curs — piersici, pruni sau hibrizi piersic × migdal, potrivit necesităților privind vigoarea și afinitatea, precum și adaptabilitatea la compoziția solului, rezistența la boli etc.

Tăierile se fac în martie—aprilie, atunci cînd încep să se deschidă primele flori. Acestea se formează numai pe ramurile din anul precedent; cele care au fructificat devin pentru totdeauna sterile.

Pentru a obține fructe frumoase, e nevoie ca o parte dintre acestea să fie înlăturate, îndată după formarea sîmburelui, astfel ca să nu rămînă decît două pe rămurică sau 12 pe metrul liniar de ramură.

Ca și majoritatea celorlalte varietăți de piersic, nectarina este foarte sensibilă la îngrășăminte la baza cărora se află, bineînțeles, azotul și fosforul. Datorită rolului său specific, potasiul constituie însă elementul esențial al maturării.

Experiențele făcute pînă acum au arătat că nectarina are o rezistență mai bună la boli decît majoritatea varietăților de piersic. Bolile și dăunătorii de care poate fi atacată și, ca atare, metodele de combatere, sînt aceleași ca și pentru culturile tradiționale de piersic.

Din punct de vedere economic, avantajele nectarinei rezidă în greutatea fructului, care poate atinge 120 g (rezultat obținut în S.U.A.), ceea ce duce la producție de 10—13 tone la hectar, culoarea frumoasă a fructului, capacitatea lui de a fi conservat.

Prețul de cost al nectarinei este deocamdată ridicat. Se speră însă că foarte curînd el va fi adus la un nivel accesibil.

Așa stînd lucrurile și avînd în vedere exigențele crescînde ale consumatorilor, se poate oare afirma că nectarina este pe cale de a deveni un fruct al viitorului?

Din presa de specialitate „LE FIGARO AGRICOLE"

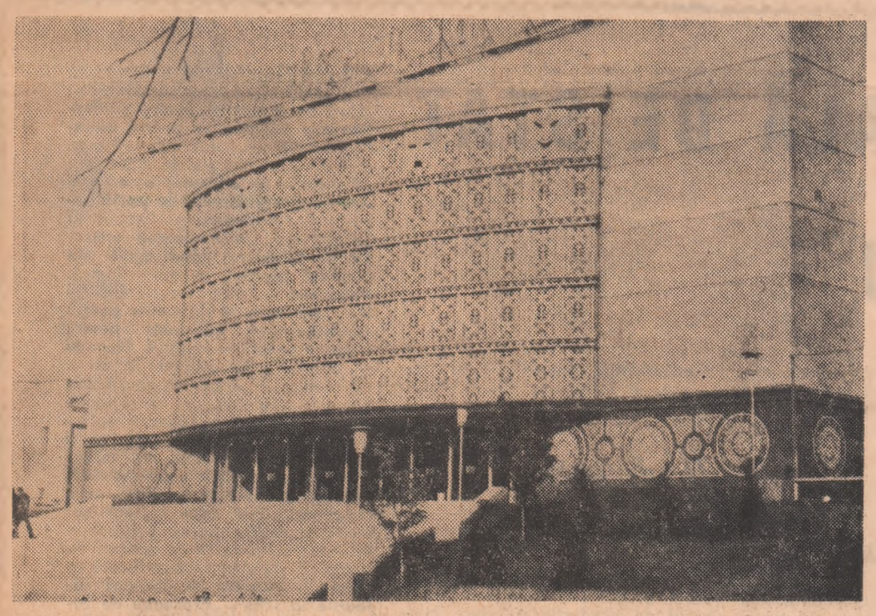

Teatrul național uzbek, din Taşkent — una dintre noile podoabe ale capitalei R.S.S. Uzbece.

În „inima" Marelui Canal Fergana

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Prin pereții de sticlă ai încăperii răzbat liniile unui peisaj prea puțin obișnuit. Dacă tot ceea ce este aici covor fluid ar fi făcut din metal, imaginea s-ar putea numi un nod de cale ferată. De fapt, este un nod, o cumpănă de ape. Din dreapta, într-un șuvoi puternic vin apele rîului Kara-Daria. În stînga, șuvoiul se desparte în două: o parte din ape intră pe albia din totdeauna a rîului, iar cealaltă intră între malurile Marelui Canal Fergana. Și totul se petrece în zgomotul monoton al apei care se scurge fără oprire, nepăsătoare, sugerînd veșnicia.

În încăperea de sticlă în care ne aflăm există un pupitru de comandă, cu multe butoane și beculețe roșii. Este masa de la care omul își exercită vraja asupra stihiilor apei. Aici, ca și în alte posturi asemănătoare, această vrajă poartă numele de telecomandă.

Masa de comandă, cu butoanele și beculețele ei exercită o atracție aproape irezistibilă. Și, dat fiind că legăturile nu sînt făcute (instalația e în curs de montare), ni se permite o încercare. Dacă nu pot comanda mișcarea milioanelor de metri cubi de apă, butoanele ar putea eventual să declanșeze visuri, imagini ale unor scene petrecute demult pe aceste locuri, ale unor fapte intrate în domeniul legendei, sau să schițeze anticipații.

O simplă apăsare de buton... Cerul de toamnă, cenușiu, opac, se luminează. Mașina timpului a intrat în acțiune. Iată-ne în vara anului 1939. Sub arșița necruțătoare, 160 000 de oameni sapă. Sapă din zori și pînă la înserat. Sapă cu îndîrjire. Tîrnăcoapele mușcă din pămîntul însetat. O lovitură, încă una, un metru cub, încă unul și încă unul. De la 1 august pînă la jumătatea lui septembrie s-au adunat 18 milioane de metri cubi. Tot ce a fost săpătură s-a terminat. Exact în 45 de zile, ceas cu ceas, lovitură cu lovitură. O albie lungă de 270 de kilometri. Totul s-a făcut numai cu puterea brațelor omenești chemată, în anii aceia, să dea Uzbekistanului o față nouă, așa cum nu avusese niciodată. Pentru că au fost mulți oameni acolo și pentru că rezultatul acestei munci interesa pe și mai mulți, Marele Canal Fergana, dăltuit cu un asemenea efort, s-a numit construcție populară.

Așa a început istoria eroică a Marelui Canal Fergana. Apoi, evenimentele acestei istorii s-au succedat firesc. La sfîrșitul lui decembrie, în același an, întreaga lucrare, cu toate cele 261 de obiective ale ei era încheiată. Rîul Narîn era acum silit să-și cedeze o parte din ape unei noi albii, aceleia a Canalului Fergana. În prima zi a anului următor, apele purtate între malurile înclinate ale canalului ajungeau în Tadjikistan, republica sovietică învecinată.

La sfîrșitul acestei opere a fost organizată o serbare — populară, și ea — pe măsura faptelor: 3 000 de muzicanți și artiști au înveselit omenirea aceea trudită care își ștergea acum fruntea de sudoarea unei munci cum nu mai cunoscuseră aceste pămînturi.

În vremea aceea, Buzrukhogea Usmanhogeaev avea 45 de ani și era președintele sovietului raional, conducînd, ca atare, pe toți oamenii din raion care participau la construcția canalului. Cu un an înainte, fusese ales deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Uzbece, calitate pe care și-a păstrat-o fără întrerupere pînă astăzi, cînd îndeplinește funcția de director al Marelui Canal Fergana. Este un om dintre aceia fără de care o asemenea înfăptuire nu este de conceput și a căror personalitate nu poate fi definită fără marea construcție.

Un om înalt, foarte voinic, pe care vîrsta l-a făcut puțin greoi, cu părul alb, sub tradiționala tiubeteică uzbekă. Pe sub pleoapele grele se strecoară o privire indescifrabilă, o privire care devine dintr-o dată arzătoare atunci cînd mașina timpului intră în acțiune. Această privire este tot ceea ce a păstrat mai bun pînă astăzi în înfățișarea sa Buzrukhogea Usmanhogeaev — tînărul care a luptat cu arma în mînă în timpul războiului civil împotriva basmacilor și care a intrat în partidul comunist, în rîndurile generației leniniste, bărbatul în floarea vîrstei care a muncit fără odihnă pentru construcția canalului și bătrînul venerabil care îi asigură astăzi buna administrare.

...Prin pereții de sticlă ai camerei de comandă răzbat liniile armonioase ale cumpenei de ape. De aici de la barajul Kuigan. Iar, apele rîului Kara-Daria se despart în două șuvoaie. Aici e „inima" canalului. Expresia îi aparține lui Usmanhogeaev. Dacă „inima" bate bine, întregul canal funcționează perfect.

Mai mare peste această „inimă", cu alte cuvinte, șeful secției nr. 1, este Numangion Abdulazizov, un inginer de 35 de ani. S-a născut, ca fiu al unui colhoznic, în kișlakul (satul) cel mai apropiat de punctul în care ne aflăm, a urmat Institutul de irigații din Taşkent și acum, în același ritm calm în care apele se scurg la vale de milenii, dirijează „inima" acestui mare organism.

Un organism. Comparația nu este exagerată. Marele Canal Fergana s-a născut, a crescut și crește și are, ca orice organism, o devenire. La început acest organism scotea în fiecare secundă 100 de metri cubi de apă din Kara-Daria și tot atîta din Narîn. În deceniul trecut, canalul a fost reconstruit. Debitul apei scoase din Kara-Daria s-a dublat, iar al celei din Narîn s-a întreit. Datorită acestui organism și dezvoltării lui au apărut patru noi raioane agricole, în care au fost create noi sovhozuri și colhozuri, așezări omenești noi pe un pămînt nou. Canalul a trezit la viață aproape a jumătate de milion de hectare.

— Și, totuși, ne mai trebuie apă.

...O simplă apăsare pe buton. Mașina timpului ne poartă înainte. Odată cu construirea Canalului central (marele canal are o arteră nordică, una sudică și acum, în urmă, a căpătat și una centrală) zona irigată se lărgește cu încă 80 000 de hectare. Urmează să fie create noi lacuri de acumulare, cu miliarde de metri cubi de apă. Atunci va fi cu adevărat apă destulă pentru bumbacul, pentru fructele, pentru grînele și pentru turmele Uzbekistanului sovietic, iar această îndestulare va fi rodul unei munci îndîrjite a cărei istorie se întîlnește adesea cu legenda.

Adrian COSTA

ORIZONTURI

Ceaiul reprezintă o cultură tradițională în Turcia. Imaginea a fost realizată în secția de ambalare a unei întreprinderi producătoare

Virusuri pentru combaterea viermelui merelor

Oameni de știință ai departamentului pentru entomologie de pe lîngă Universitatea din California au recurs la pulverizarea cu virusuri pentru combaterea unui dăunător foarte frecvent, viermele merelor. Virusurile conținute în substanța de pulverizare distrug numai larvele acestui dăunător. Toate celelalte organisme sînt neafectate.

Prin folosirea acestei substanțe au putut fi distruși 98 la sută din viermii unor culturi experimentale.

COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

În urma convorbirilor care au avut loc, la 22 martie s-a semnat la București protocolul privind colaborarea tehnică și științifică în perioada 1971—1975 între Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Agriculturii al Republicii Populare Mongole.

Protocolul a fost semnat din partea Consiliului Superior al Agriculturii de Nicolae Barbu, vicepreședinte al Consiliului, iar din partea Ministerului Agriculturii al R. P. Mongole de S. Gungadorj, adjunct al ministrului.

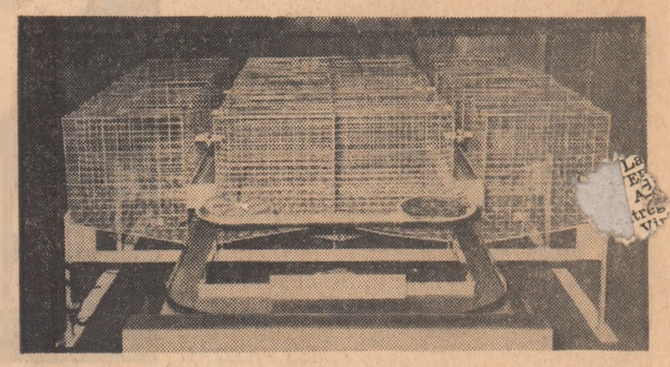

EXPOZIȚIA INDUSTRIALĂ DANEZĂ

În cadrul expoziției industriale daneze — deschisă la București între 20—29 martie — sînt prezentate diferite mașini și instalații tehnice, între care multe sînt destinate agriculturii sau prelucrării produselor sale.

În fotografia de sus: cuiburi-capcană pentru găini ouătoare; instalația este complet automatizată și are o capacitate de circa 15 000 de găini.

În fotografia de jos: mașină de despărțit albușurile de gălbenușurile din ouă, de asemenea automatizată, avînd o capacitate de lucru de circa 8000 ouă nesortate pe oră.

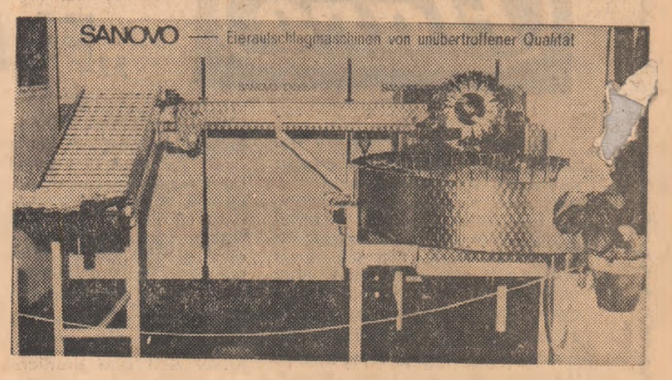

OAMENI, LOCURI, FAPTE

OAMENII AINU, CEI CARE AU VENIT DIN ȚARA NORILOR

...Litoralul sudic al insulei Hokkaido. O limbă lungă de nisip se conturează la orizont. Dune joase albe și marea albastră. Pe fîșia abruptă a țărmului dintre orașul Muroran și Capul Erimo, se află așezările populației ainu.

Din apropiere, se aud zgomotele surde ale unor instrumente muzicale. Zgomotele nopții se intensifică, se transformă într-o melodie ritmică. În colțurile pieței se aprind focuri. Melodia executată la instrumente se întrerupe brusc, fiind imediat reluată de voci de femei. Cîteva fete străbat piața în diagonală și se grupează în semicerc în jurul focului central. Este dansul cocorilor, tosiko-tian.

Cîțiva bărbați cu cămăși lungi albe, cu poale largi, tivite cu roșu, cu săbii în mînă pornesc în jurul focului, unul în spatele celuilalt. Mai repede, tot mai repede. Se opresc brusc tăind, toți odată, aerul cu săbiile. Apoi, pornesc din nou în fugă în jurul flăcărilor. O bătrînă care stă de partea cealaltă a cercului este tatuată în jurul gurii. Înainte vreme, nici un tînăr nu s-ar fi uitat la o fată dacă nu ar fi fost tatuată.

Lîngă foc apar din nou fetele. Au părul despletit. Săltînd în sunetele muzicii, ele își aruncă capul pe spate, apoi înainte — părul le acoperă fața. Mișcările lente, line, alternează cu mișcări bruște, neașteptate. Este dansul pinului tremurător.

Abia la miezul nopții se stinge ultimul foc...

Pe insula Hokkaido, deasupra rîului Saru, se înalță un stîlp de lemn. Conform tradiției, pe aici au coborît pe pămînt primii ainu venind din Țara norilor.

Ainu se deosebesc mult ca înfățișare de japonezi și de celelalte popoare de rasă mongolă din estul Asiei. Ei au fața ușor prelungă, cu pielea albă și netedă, ochi căprui, sprîncene stufoase, părul des și ondulat, bărbi și mustăți lungi, corpul foarte păros. Li se aseamănă întrucîtva papuașii din Noua Guinee și băștinașii din Australia.

Există o sumedenie de teorii și ipoteze cu privire la originea populației ainu: unii cercetători afirmă că ei au venit din Asia, alții spun că din America de Nord, alții — din Filipine sau Noua Guinee.

Profesorul japonez Watase a emis ipoteza că ainu sînt înrudiți cu tribul toda, din sudul Indiei. Nici toda nici ainu nu socotesc regiunile în care trăiesc drept patria lor. Ainu pretind că au coborît din cer, toda consideră că au venit din imperiul subpămîntean, agățați de cozile bivolilor.

Unii oameni de știință consideră că ainu ar fi originari din insulele Japoniei. Toate aceste ipoteze sînt sprijinite de diferite argumente. Astfel, ainu se închinau ursului, ca și multe triburi indiene. Ei pileau dinții fiarei pe care o prindeau, apoi îi înnegreau cu cărbune — obicei răspîndit la unele popoare din sud-estul Asiei. Ainu șed turcește, iar japonezii — pe călcîie.

În prezent, din populația ainu nu au mai rămas decît vreo 15 000. Ei s-au amestecat foarte mult cu japonezii și doar vreo 300 de oameni mai pot pretinde că sînt de origine pur ainu.

În zori, ainu ies din sat și se duc cu mic și mare pe malul mării. Culeg peștișori, alge, arici de mare rămași în timpul nopții pe mal și îi îndeasă în saci. Aricii de mare sînt ca o gelatină portocalie pe care o consumă de multe ori pe loc, spărgîndu-le crusta cu o piatră. Algele lipicioase, laminariile, le taie în bucăți de cîte un metru și jumătate și le usucă pe rogojini împletite din paie de orez.

În centrul așezării se află casa „fostului șef" — cum se intitulează el însuși. (După cum se știe, în prezent, în Japonia nu mai sînt recunoscute titulaturile feudale). Oaspeții sînt totdeauna primiți de gazdă în pragul casei, care, în semn de respect, îngenunchează, înclinîndu-și capul pînă la pămînt.

Casa „fostului șef" este o casă obișnuită cu acoperiș de ardezie. Și lucrurile sînt obișnuite: un robinet și o chiuvetă pe care stau pahare înalte cu periuțe de dinți. Un aparat de radio și un televizor. Deasupra televizorului este atîrnată o rogojină mare, cu pește uscat. În mijlocul camerei se află vatra. În fața ușii (neapărat în fața ei) — fereastra. O fereastră care pare obișnuită, dar care este locul cel mai de cinste — „intrarea zeilor". Foarte rar, numai în cazuri deosebit de solemne, se pot așeza lîngă fereastră gazda și oaspeții de onoare.

Diferitele popoare aveau diferite animale ocrotitoare.

Pentru ainu, acesta era ursul.

Sărbătoarea ursului seamănă cu niște reprezentații grandioase de teatru. Pe de o parte, jertfind ursul, trimițînd sufletul lui strămoșilor, ainu obțineau îndurarea zeilor și a spiritelor. Pe de altă parte, ei acordau o mare cinste ursului, care, potrivit legendelor, fusese creat de zei pentru a hrăni și îmbrăca oamenii.

Ainu nu organizau vînători de urși, ci în fiecare primăvară, cînd urșii se trezesc din hibernare, le prindeau în pădure puii. Cîteva luni, puiul era hrănit la un sîn de femeie. Apoi i se pileau dinții din față și se înnegreau cu cărbune. După doi ani sosea și sărbătoarea yomanda la care animalul era jertfit. Ursul era scos din cușcă și plimbat cu glume și dansuri din casă în casă. „Pe urmele ursului — spuneau ainu — intră în fiecare casă norocul și fericirea". În cele din urmă, ursul ajungea în piața unde urma să fie jertfit. Aceasta era împrejmuită de brăduți tineri, cărora li se retezaseră toate crengile, în afara celor din vîrf.

— O, ursule — spunea cel mai bătrîn — tu ești atît de bun pentru noi oamenii. Ne dai blana ta ca să putem dormi pe ea și să ne facem haine. Ne dai carnea ta ca să ne săturăm. În cinstea ta am organizat acum dansuri, apoi o să te trimitem înapoi în patria ta, în cer. Și o să trimitem daruri multe fraților tăi, urșii.

Jertfirea urșilor nu este singurul ritual pe care populația ainu îl săvîrșește ca să îmbuneze forțele amenințătoare ale naturii.

Dacă un ainu este nefericit se duce la pomul sfînt (acesta se află în orice sat) și atîrnă un peticel colorat de crengile lui.

Peticelele colorate, care flutură în bătaia vîntului, reprezintă dorințele oamenilor. Ele nu sînt prea multe. Doar trei sute, cît și oamenii de origine ainu care au mai rămas.

Arthur WESTLAND
publicist australian

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triță Fănițâ, ing Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh Moldovan, ing Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str 13 Decembrie, nr 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000